

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XIV* legislatura · setè període · sèrie C · número 863

Comissió de Cultura

Sessió 31, dilluns 4 de març de 2024

Presidència de la I. Sra. Laura Fernández Vega

TAULA DE CONTINGUT

Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2024 (compareixença del Govern)

200-00028/13

3

* Denominació que adopta la legislatura actual a partir del 4 de juny de 2021, en compliment de la Resolució 9/XIII del Parlament de Catalunya, aprovada pel Ple en la sessió 7, del 2 de juny de 2021 (BOPC 50/13, del 04.06.2021).

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7992 (sèrie C)
DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 31 de la CC

La sessió de la Comissió de Cultura (CC) s'obre a les tres de la tarda i sis minuts. Presideixen Laura Fernández Vega i, en funcions, Montserrat Vinyets Pagès, acompanyades de la secretària, Anna Torrentà Costa. Assisteix la Mesa la lletrada Mercè Arderiu i Usart.

Hi són presents Helena Bayo Delgado, Rocio Garcia Pérez i Jordi Riba Colom, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Carles Castillo Rosique, Jenn Díaz Ruiz i Juli Fernández Olivares, pel G. P. d'Esquerra Republicana; Pere Albó Marlés, Maria Antònia Batlle i Andreu, Lluís Puig Gordi (per videoconferència) i Francesc Ten i Costa, pel G. P. de Junts per Catalunya; Manuel Jesús Acosta Elías, pel G. P. de VOX en Cataluña; Enric Bàrcena Roig, pel G. P. d'En Comú Podem, i Anna Grau Arias, pel G. P. de Ciutadans.

Assisteix a aquesta sessió la consellera de Cultura, Natàlia Garriga i Ibañez, acompanyada del secretari general, Jordi Foz i Dalmau.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2024 (tram. 200-00028/13). Departament de Cultura. Compareixença del Govern per a informar sobre el contingut del pressupost del departament i dels organismes i les entitats que en depenen (art. 131.4 RPC).

La presidenta

Bona tarda a totes. Donem inici a la Comissió de Cultura amb la representació de la consellera.

Si hi ha algun grup que tingui substitucions, ho podria indicar ara?

Rocio Garcia Pérez

Sí; gràcies, presidenta. El Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar ha d'excusar la diputada Gemma Lienas, i en el seu lloc estarà el diputat Jordi Riba.

Juli Fernández Olivares

Al Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, el diputat Castillo substitueix la diputada Sans.

Francesc Ten i Costa

A Junts per Catalunya, el diputat Pere Albó substitueix la diputada Mònica Sales.

La presidenta

Perfecte.

Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2024 (compareixença del Govern)

200-00028/13

Doncs donem la benvinguda a la consellera Natàlia Garriga. I començarem amb la seva intervenció, que té un màxim d'una hora, i a partir d'aquí ho farem la resta dels grups.

Moltes gràcies.

La consellera de Cultura (Natàlia Garriga Ibañez)

Moltes gràcies, presidenta. Membres de la Mesa, diputades i diputats... Abans de començar, vull destacar que avui ens comuniquem també en llengua de signes catalana, com ja hem fet en les anteriors compareixences a la Comissió de Cultura. Aprofito per saludar totes les persones que segueixen aquesta compareixença en línia i, en especial, la comunitat signant.

Avui compareixem en aquesta comissió per presentar-vos el pressupost del Departament de Cultura corresponent a l'exercici 2024, uns números que representen l'1,7 del pressupost global de la Generalitat, un increment del vuitanta-nou per cent

respecte a l'any 2021. En definitiva, aconseguim, un any més, un pressupost més alt de la història del Departament de Cultura. En aquest Govern posem Catalunya al dia, i l'aposta sense precedents per la cultura i la llengua ens demostra fins a quin punt anem per feina. Estem posant el país i la cultura on havien d'estar fa temps, i ara seguim avançant per arribar encara més lluny.

En aquesta Mesa comparec acompanyada del Jordi Foz, secretari general de Cultura, i a la sala m'acompanyen els secretaris, directors i directores generals del departament, així com les persones que estan al capdavant de les entitats públiques. Són Xavier Vila, secretari de Política Lingüística; Sònia Hernández, directora general de Patrimoni Cultural; Josep Vives, director general de Promoció Cultural i Biblioteques; Marisol López, directora general d'Innovació i Cultura Digital; Adelaida Moya, directora general de Cultura Popular i Associacionisme; Edgar Garcia, director de l'Institut Català de les Empreses Culturals; Pere Almeda, director de l'Institut Ramon Llull, i Marta Garsaball, directora de Serveis, i també tot el personal del gabinet. És gràcies a aquest equip que avui podem presentar-vos un nou pressupost, que ha de fer possible que el servei públic en l'àmbit de cultura arribi encara més a totes les persones i a tots els racons del país. També vull agrair la presència del senyor Joan Torrent, director del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts, que avui també ens acompanya. Gràcies, Joan Torrent.

Doncs molt bé, comencem. Com podem veure, els quatre eixos que el Govern ha prioritzat en aquests pressupostos són: clima i equilibri territorial, benestar i serveis públics, transformació econòmica i recerca, i cultura i llengua. Per primera vegada, un dels quatre eixos dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya són la cultura i la llengua. Mai abans la cultura havia sigut una aposta tan important per part d'un executiu ni l'havia posicionat en un espai tan central. Això ho podem veure també perquè Cultura és el departament que creix més, amb un 19,5 per cent –el creixement aquest és percentual, evidentment–, quan la mitjana d'increment de tots els departaments és del 7,9. Això es tradueix en que el Departament de Cultura comptarà, aquest 2024, amb un pressupost de l'1,7 respecte al pressupost global del Govern.

Aquests recursos són claus per impulsar les polítiques culturals transformadores i republicanes, que es concreten en quatre grans prioritats, quatre línies d'actuació que hem desenvolupat des del principi de la legislatura: garantir els drets culturals de les persones, construir un sistema cultural fort, assegurar el present i el futur del català, l'occità –l'aranès a l'Aran– i la llengua de signes catalana i reforçar la indústria audiovisual i digital. Durant tres anys hem explicat en nombroses ocasions, dins i fora del Parlament, quines són les nostres principals línies de treball, i no ens fa res d'insistir-hi, perquè tenim clares les prioritats i no hem deixat de dedicar-nos-hi en cap moment. De fet, ja comencem a veure'n els fruits en l'àmbit audiovisual i digital, de les arts escèniques, del llibre i la lectura o de la cultura comunitària, per exemple; hi estem posant les bases perquè els bons resultats que comencem a veure en aquests camps creixin i s'estenguin al conjunt de l'activitat cultural.

Com a consellera de Cultura, estic molt satisfeta de veure que la feina que estem fent suposa una millora en la vida cultural de Catalunya i que això impacta positivament en el conjunt de la ciutadania. La cultura crea societats més democràtiques, més sanes, més obertes, més felices, i això és el que desitgem per al nostre país, Catalunya, i per a tota la seva gent. Vivim en un món complex, i les simplificacions poden posar en perill la democràcia i les llibertats dels individus i dels pobles. L'aposta per la cultura és una aposta per la complexitat, per l'equitat, per la llibertat d'expressió, per totes les diferències que ens enriqueixen, en definitiva, per un diàleg que no volem que s'aturi mai. Davant els populismes i el creixement de l'extrema dreta, apoderar la ciutadania i dotar-la de drets i eines per poder-se expressar lliurement és la millor resposta.

El pressupost que avui els presentarem és una nova passa endavant en aquest camí. Dividiré la meva intervenció en tres blocs: primer parlaré del finançament de

la cultura a Catalunya, després desglossaré les xifres concretes del pressupost 2024 i, finalment, exposaré les prioritats d'aquest pressupost seguint els quatre eixos estratègics que els he explicat fa un moment.

Aquest 1,7 ens situa prop del dos per cent, una fita àmpliament reclamada pels diferents sectors culturals i acceptada per la gran majoria d'aquest Parlament. Però, al costat d'això, per poder disposar d'una cultura ben finançada, és important assolir una despesa conjunta de totes les administracions públiques amb competències en cultura a Catalunya, una despesa a l'alçada dels principals països europeus. És important entendre el paper que té cadascuna de les administracions en el finançament de la cultura, i, com bé saben, els ajuntaments, les diputacions i els consells comarcals en són una peça clau. Per aconseguir un finançament a l'alçada del que es mereix el país, necessitem que totes les institucions remem en la mateixa direcció. Amb el pressupost que els presentem avui, el Govern fa un nou pas endavant en aquest sentit.

Si mirem aquests darrers tres exercicis, veurem aquests increments fins a arribar a aquest 1,7 per cent que us presentem avui, amb un import global de 566 milions d'euros. Quan vam entrar al Departament de Cultura, el pressupost se situava a l'1,1 i 303 milions d'euros, i, en menys de tres anys, hem aconseguit revertir una dinàmica a la baixa que feia massa temps que durava. Ara disposem de 263 milions d'euros més per a la cultura que el 2021 i també 89 milions d'euros més que a l'exercici 2023, i això és una molt bona notícia per al país. No hi ha dubte que aquest és un govern que aposta per la cultura, i no ens aturarem fins a arribar al dos per cent al final de la legislatura, tal com ens hi vam comprometre el primer cop que vam comparèixer en seu parlamentària.

En aquests 566 milions s'inclouen 554,9 milions d'euros de despesa no financera i no finalista. Aquest és l'1,7 per cent de la despesa no financera i no finalista del pressupost del Govern, perquè la base, que és la base pactada des de fa tres anys, és sobre la despesa no financera no finalista, i en aquests moments la base és de 32.757 milions d'euros. A partir d'aquí és on nosaltres cada any anem calculant el percentatge. A part, també sumem 10,4 milions d'euros de despesa financera i, finalment, 800.000 euros de despesa finalista, això és 700.000 de fons europeus i 100.000 del pacte contra la violència de gènere.

Per capítols, i abans d'entrar a desglossar els pressupostos segons les prioritats, cal destacar que l'increment més significatiu respecte al 2023 correspon als ajuts per a activitats culturals d'ajuntaments, entitats i empreses –capítol 4–, amb 52 milions d'euros més; a inversions reals –capítol 6–, amb 29 milions d'euros més; a subvencions per a infraestructures –capítol 7–, amb 5 milions d'euros més. Això vol dir que l'increment de recursos d'aquests pressupostos van a parar sobretot a l'activitat cultural, a la gent que hi treballa, que crea i que enforteix la vida cultural del país i també als equipaments d'arreu del territori, que fan arribar la cultura al conjunt de la ciutadania.

Si analitzem els pressupostos des d'un punt de vista de l'estructura orgànica, constatem que totes les unitats creixen, i algunes ho fan d'una manera significativa. La Secretaria de Política Lingüística incrementa el seu pressupost un vint-i-u per cent i se situa en 63,4 milions d'euros. La Direcció General de Patrimoni Cultural creix un catorze per cent i se situa en 104,3 milions d'euros. La Direcció General de Cultura Popular i Associacionisme creix un dotze per cent i se situa en 14,3 milions d'euros. La Direcció General d'Innovació i Cultura Digital creix un deu per cent i se situa en 7,1 milions d'euros. La Direcció General de Promoció Cultural i Biblioteques creix un vuit per cent i se situa en 104,2 milions d'euros.

Per la seva banda, la Secretaria General creix un vint-i-set per cent i se situa en 272 milions d'euros. Cal recordar que aquesta secretaria concentra tota la retribució del personal del departament, el capítol 1, per un import de 39,8 milions d'euros. A més, en el capítol 2 i el capítol 6 s'imputen totes les despeses bàsiques per al

bon funcionament del departament i dels serveis territorials –manteniment d'edificis i d'equipaments, subministraments, formació, campanyes publicitàries, despeses d'informàtica, publicacions, treballs tècnics, obres d'adequació, adquisició de mobiliari– per un total de 57,6 milions d'euros.

La Secretaria General també duu a terme bona part de les transferències a les entitats del sector públic, tot i que algunes d'aquestes també reben altres transferències. Així, el pressupost de les principals entitats del sector públic per al 2024 queda de la següent manera: l'Institut Català de les Empreses Culturals, l'ICEC, disposarà de 115,4 milions d'euros; la Biblioteca de Catalunya disposarà d'11 milions d'euros, i la Institució de les Lletres Catalanes disposarà de 4,8 milions, amb un increment del dotze per cent destinat a aplicar les mesures del pla nacional del llibre i la lectura, del qual us parlaré més endavant. El Conca disposarà d'1,7 milions d'euros. D'altra banda, el Departament de Cultura aportarà 14,1 milions al Consorci de l'Institut Ramon Llull, que disposarà d'un pressupost total de 16,8 milions d'euros.

Com ja els he explicat, les prioritats del Departament de Cultura es divideixen en quatre eixos. Primer, garantir els drets culturals de les persones. Això vol dir posar la cultura al mateix nivell que la sanitat, l'educació, els drets socials; assegurar que absolutament tothom hi tingui dret, hi tingui accés, que hi pugui participar. Perquè les polítiques culturals republicanes, com no pot ser d'una altra manera, han de posar al centre les persones i els seus drets.

Segon, construir un sistema fort que garanteixi l'exercici d'aquests drets amb un finançament adequat en el camí cap assolir el dos per cent del pressupost del Govern. Tercer, assegurar el present i el futur del català, juntament amb l'occità, l'aranès a l'Aran i la llengua de signes catalana. I quart, reforçar la indústria audiovisual i digital com a motor econòmic i cultural a Catalunya.

A continuació, els desgranaré les accions prioritàries que es deriven d'aquests eixos en el pressupost actual.

L'eix 1. Pel que fa a l'eix 1, els drets culturals, treballem perquè tota la ciutadania tingui la cultura ben a prop. Sempre hem explicat que estem treballant a curt, a mitjà i a llarg termini. A curt termini estem desplegant mesures i accions que ens permeten fer efectius els drets d'accés i participació de tota la població al conjunt del territori, amb dotacions creixents el 2024.

El projecte de digitalització i divulgació del patrimoni «Els ulls de la història.» Una mirada immersiva sobre el patrimoni català que té per objectiu apropar els monuments i espais patrimonials a tota la ciutadania i arreu del territori, a través de continguts digitals accessibles i innovadors. Un gran projecte per explicar i fer més entenedor el nostre patrimoni, que aquest any començarà a desenvolupar-se en cinc monuments històrics: la cartoixa d'Escaladei, el conjunt rupestre de la Roca dels Moros a Cogul, el conjunt monumental de la Vall de Boí, el castell de Miravet i Sant Pere de Rodes, que aquest any hi dedicarem 5,4 milions d'euros.

El que volem és que les visites patrimonials siguin més atractives, inclusives i accessibles. A part, el projecte «Els ulls de la història» s'involucrarà de ple en el món educatiu, gràcies a unes maletes pedagògiques amb ulleres de realitat virtual que permetran fer entrar els monuments directament dins de les aules.

Una segona convocatòria de la línia de cultura comunitària i transformació social, de 2024-2025, amb una dotació de 2 milions d'euros, un increment del vint-i-cinc per cent. Si en l'anterior convocatòria es van finançar dos-cents projectes transformadors i participatius arreu del territori, en aquesta ocasió se n'han presentat més de quatre-cents. Això posa de manifest que aquesta aposta per la cultura més social i comunitària era molt necessària i que haurà de seguir creixent en els propers anys.

Al nou programa Cultura Jove, que facilita l'accés a la cultura del jovent del país, hi dedicarem 1,2 milions d'euros. Cultura Jove recull l'esperit de la iniciativa Esce-na 25, la seva predecessora, però n'amplia l'abast, amb més varietat d'oferta, més

dies –la plataforma estarà oberta al llarg de tot l'any– i més públic, ja que totes les persones de Catalunya que tinguin entre divuit i trenta anys poden registrar-se al web i començar a gaudir dels avantatges del programa. Aquest es fa amb la col·laboració dels promotors i equipaments, tant públics com privats. Sobretot el que volem és acompanyar els joves perquè la barrera econòmica no sigui un impediment per gaudir de la cultura i animar-los a adquirir hàbits culturals.

Alhora, seguim impulsant la cultura en viu arreu del territori, a través de les gires de produccions dels equipaments nacionals, del Programa.cat, de la línia de suport a festivals, circuits i xarxes i del suport de la programació estable d'arts en viu i arts visuals. Perquè volem que els espectacles i les obres de creació puguin escampar-se per tot el país. Per això, el 2024 s'hi destinaran més de 23 milions d'euros, 7,6 milions més que el 2023. També, en aquest sentit, la línia de subvencions per a espectacles d'arts en viu dels micropobles, que es va convocar per primer cop el 2023, i que ha permès portar la cultura en viu a més de quatre-cents pobles.

Penseu que Catalunya té 483 municipis de menys de mil habitants i se'n van presentar 413. Per tant, arribarem a molts llocs. Aquest any, aquesta línia l'ampliarem a tots els municipis de fins a dos mil habitants.

A banda d'això, tornem a incrementar l'aportació del programa Apropa Cultura, que fa arribar l'experiència cultural a persones amb discapacitat i a col·lectius en risc d'exclusió social.

Des d'una visió feminista, d'aquí a pocs dies farem la tercera jornada del Parlen les Dones, que tindrà lloc el 22 de març, per seguir reflexionant sobre el paper de les dones en tots els àmbits i responsabilitats del sistema cultural català.

A mitjà termini, estem acabant la redacció de l'avantprojecte de llei de drets culturals, que ben aviat serà aprovada pel Govern com a pas previ per a la tramitació parlamentària aquest mateix any. Aquest text articulat, que serà pioner en el nostre àmbit, regula el dret de totes les persones que vivim a Catalunya a identificar-nos lliurement amb una o més expressions culturals, accedir i participar en condicions d'igualtat en la vida cultural del país, a desenvolupar la nostra creativitat i difondre públicament les obres de creació, a expressar-nos lliurement i a gaudir d'una educació artística al llarg de tota la vida. També es regulen, dins el marc competencial català, els drets laborals i econòmics de les persones que treballen a la cultura. Per fer possible tot això i garantir aquests drets, estableix les obligacions i la governança del sistema cultural català, la seva relació amb el conjunt de la comunitat cultural, el finançament de la cultura i les mesures per garantir la transparència i l'accés a les dades culturals.

Com veuen, es tracta d'una norma que, per la seva ambició i amb l'enfocament de drets culturals, esdevindrà una autèntica llei de la cultura a Catalunya. Confiam que, un cop s'iniciï el tràmit parlamentari, aquesta proposta de llei pugui comptar amb les seves aportacions i amb el seu suport per tal de dotar-nos com a país d'una eina tan útil com necessària.

Finalment, en el llarg termini, estem estrenyent el vincle entre la cultura i l'educació. Això era absolutament necessari. Per primera vegada, els departaments de Cultura i Educació ens mirem i treballem conjuntament en diversos àmbits. I aquest any hem fet una passa important: hem aprovat el programa temporal per a la millora de la presència de les arts i la cultura a l'educació. El que hem volgut és incorporar professionals de la cultura en els Serveis Territorials d'Educació. D'aquesta manera, assegurem un diàleg cultural en el quilòmetre zero de les polítiques educatives. El programa, que té una durada de tres anys, compta amb un pressupost inicial de 450.000 euros per a aquest 2024. Estem convençuts que amb aquesta acció garantirem una millor i major presència de les arts i la cultura en totes les etapes de l'itinerari educatiu dels nostres infants i joves, i posarem així la llavor per fer efectius els drets d'accés, creació i participació cultural des de la primera infància i en tot el cicle vital.

I encara, pel que fa a la relació amb educació, vull fer una referència especial al desplegament del pla nacional del llibre i la lectura, que, com saben, es va aprovar el juliol passat amb la participació dels dos departaments. El pla té per objectiu incrementar els índexs de lectura al conjunt de la societat, especialment en català, tot atenent la diversitat social i cultural de Catalunya i vetllant per la sostenibilitat del sector del llibre. Perquè sabem que la lectura és la porta d'accés a la cultura i a la comprensió de tot allò que ens envolta. Per tal de donar compliment al pla, el Govern destinarà 10,2 milions d'euros al desplegament de les seves accions previstes.

I ara passem a l'eix 2. Pel que fa a la creació d'un sistema cultural fort, amb l'ajuda de l'augment del pressupost, treballem per crear unes bones estructures per als sectors culturals a través de diferents vies.

Amb relació a grans institucions culturals, per exemple, sabem del cert que hem de comptar amb les grans institucions i equipaments nacionals, que són les capçaleres i un motor en els seus àmbits respectius. Per això incrementem l'aportació al Teatre Nacional de Catalunya, al Gran Teatre del Liceu, a l'Auditori, al Mercat de les Flors, al Teatre Lliure, al Palau de la Música Catalana, al Museu Nacional d'Art de Catalunya i al Macba. En total, el pressupost destinat a aquests equipaments és de 56,2 milions d'euros, amb un increment del nou per cent respecte al 2023.

Volem consolidar la seva activitat general i assumir l'augment derivat de les despeses de manteniment. Per la seva banda, amb una inversió de 5,5 milions d'euros, l'Arxiu Nacional de Catalunya ampliarà les instal·lacions. Així disposarà de més espai per aplegar la documentació pública generada per l'Administració de la Generalitat i la documentació privada d'abast nacional. Està previst que les obres comencin a finals d'aquest mes o a principis d'abril. Enguany s'ha jubilat el director de l'arxiu nacional, Francesc Balada, a qui vull agrair els trenta-set anys de bon servei continuat al centre, gairebé deu des de la direcció.

Pel que fa a la Filmoteca de Catalunya, el pressupost s'incrementa en un 3,5 per cent, tot consolidant-lo després del creixement del 27,7 per cent que va fer l'any passat. L'objectiu d'aquest 2024 és l'aprovació de la llei de la creació de l'institut de la Filmoteca de Catalunya, que es troba en tramitació parlamentària. I farem el relleu de l'Esteve Riambau a la direcció, a través de la convocatòria d'un concurs internacional que es va obrir a principis de gener i es troba en ple procés d'avaluació de les candidatures rebudes. Vull aprofitar per agrair també la magnífica tasca de l'Esteve Riambau durant tots aquests anys al capdavant de la filmoteca.

El pressupost del Santa Mònica s'incrementa un 5,2 per cent, amb l'objectiu de consolidar el projecte artístic del centre després de l'increment del vint-i-cinc per cent de l'any passat.

Per acabar aquest apartat, és un plaer poder-los explicar la creació de dos nous equipaments d'àmbit nacional –ja els hem anunciat– i que contribuiran a reforçar el sistema cultural en els seus sectors. D'una banda, iniciarem la intervenció a l'edifici de la Foneria, a la rambla de Barcelona, per ubicar-hi un nou equipament nacional de referència en l'àmbit de la creativitat digital, amb una inversió inicial de 2,4 milions d'euros. En aquest espai donarem suport a tota la cadena de valor de la cultura digital i acollirem i fomentarem projectes culturals en els quals la tecnologia juga un paper substancial. Per exemple, projectes que tinguin a veure amb la robòtica, la intel·ligència artificial, la immersivitat, el metavers, els videojocs o la realitat virtual, entre d'altres. Ara comencen les obres de rehabilitació de la façana –de fet, ja es pot començar a veure. Aquest 2024, licitem el projecte de reforma interior. I l'objectiu és que l'edifici obri al públic l'any 2027.

D'altra banda, com hem anunciat fa pocs dies, estem impulsant la Casa de les Lletres, ubicada al Palau Requesens de Barcelona. Serà la nova seu de la Institució de les Lletres Catalanes i l'espai de referència en l'àmbit de la creació literària, tot acollint les principals entitats del sector, així com nous espais per impulsar projectes i activitats literàries. Per fer realitat aquest equipament estem preparant un concurs

per al seu projecte arquitectònic, que està previst que s'adjudiqui el tercer trimestre d'aquest any. I si tot segueix el calendari previst, podrem obrir l'edifici el primer trimestre del 2027.

Parlem ara d'equipaments i xarxes arreu del país. Els equipaments culturals al territori garanteixen l'accés i la participació al conjunt del país, ja que són espais de proximitat i de referència per a gran part de la ciutadania. En aquest sentit, cal destacar que per primera vegada comencem a aportar recursos per millorar i rehabilitar tots els equipaments públics escenicomusicals i els centres d'art de Catalunya. Així, doncs, destinarem 30 milions d'euros en el període 2024-2027 per impulsar un pla de millores dels espais escenicomusicals, centres d'art i centres de creació. És a dir, hi destinarem més de 7 milions cada any durant quatre anys; una mesura que impactarà positivament en equipaments culturals d'arreu del territori, en els municipis i, sobretot, a la ciutadania. I ho vull remarcar, perquè mai abans encara havia sortit una línia en aquest sentit per tal de millorar i rehabilitar els equipaments municipals.

I continuem apostant per la construcció i reforma de biblioteques, amb 4 milions corresponents a l'annualitat 24 del pla de biblioteques 22-25.

Tot això en el context de revisió i actualització del pla d'equipaments culturals de Catalunya, el Peccat. Una tasca que ja hem iniciat amb l'objectiu de garantir que totes les persones disposin d'espais culturals vius i de qualitat prop del seu lloc de residència.

Amb relació a la creació i l'exhibició, s'incrementa el pressupost de les beques de creació d'arts escèniques, música i arts visuals –passem de sis mil euros la beca a deu mil euros la beca–, per tal de millorar les condicions dels creadors i creadores en el desenvolupament dels seus projectes. En total, es destinaran 2,3 milions d'euros a aquesta línia d'ajuts per a la formació, recerca i la creació.

En l'àmbit de la creació literària, es mantenen les beques a la traducció, es creen les beques d'investigació i es continuen incrementant les beques de creació, que passen de vuit mil a deu mil euros cada una de les beques el 2024. D'aquesta manera, en tres anys s'haurà passat de sis mil euros a dotze mil euros/beca previstos per al 2025 en compliment de la mesura prevista pel pla nacional del llibre i la lectura.

Pel que fa a la reactivació dels plans integrals i d'impuls dels sectors creatius, el 2024 continuarà el desplegament de les deu accions del pla d'impuls de les arts visuals iniciat el 2022 i que busca millorar les condicions generals de tots els agents del sector, així com aconseguir una projecció més gran de les arts visuals, tant a escala nacional com internacional.

Pel que fa a la música, continuarem treballant amb les entitats per acordar les accions del pla d'impuls de la música, entre les quals els puc avançar que ja s'ha iniciat la feina relativa a la difusió de la música produïda a Catalunya i a l'exploració de circuits de proximitat.

Pel que fa a teatre, el 2024 es continuarà amb la implementació de les vint-i-dues mesures del primer pla d'impuls, que contempla actuacions de totes les baules de la cadena de valor teatral. Destaca la iniciativa «Cap butaca buida», que tindrà lloc el proper 16 de març, i que els recordo que han de comprar les seves entrades per tal de que tots els teatres de Catalunya estiguin ben plens.

Pel que fa al circ, el 2024 es desplegaran les catorze mesures del seu segon pla d'impuls, amb les quals també es cobreix tota la cadena de valor, inclosa la internacionalització, i es reforcen els espais de mediació per fomentar el rol del circ en l'entorn educatiu, social i comunitari.

Pel que fa a la dansa, també es desplegaran les nou mesures del seu segon pla d'impuls, algunes de les quals persegueixen ampliar el coneixement de l'oferta i, per tant, la presència de la dansa en les programacions, amb la creació de circuits i nodes de producció.

El pressupost global d'aquest 2024 destinat a aquests cinc plans és aproximadament 3,5 milions d'euros.

I pel que fa al pla de cultura digital, que organitza i determina les actuacions estratègiques i operatives per al període 2024-2026, es començaran a desplegar aquest any amb un pressupost de 5 milions d'euros i que també les hi podrem explicar ben aviat.

En conjunt, doncs, les accions per desenvolupar tots aquests plans integrals i d'impuls dels sectors creatius comptaran amb una dotació de 8,5 milions d'euros aquest 2024.

Pel que fa a les empreses culturals, l'increment del pressupost global de l'Institut Català d'Empreses Culturals és d'un dotze per cent i el situa en 15,4 milions d'euros per al 2024. És el major pressupost de la història de l'ICEC i permetrà un increment generalitzat en les diferents línies de suport a les empreses i als promotors culturals per consolidar i incrementar l'activitat de tots els àmbits. Per exemple, pel que fa al sector editorial, amb l'aprovació del pla nacional del llibre i la lectura el 2023 es va crear una nova línia per a la promoció editorial en català que, vista la bona acollida, tindrà continuïtat aquest 2024 amb un pressupost de 300.000 euros.

De la mateixa manera, en aquest 2024 tenim previst el disseny i convocatòria d'una nova línia, dotada amb 200.000 euros, per promoure l'edició i distribució d'obres literàries d'autoria catalana originals en català als mercats llatinoamericans. Aquesta línia ve motivada en part per la destacada presència que tindrà Catalunya a la Feria del Libro de Guadalajara el 2025, en què Barcelona serà la ciutat convidada i d'aquesta manera ens podrem anar preparant.

També cal destacar que aquest 2024 s'acabarà de definir el pla d'emprenedoria cultural i s'iniciarà el seu desplegament amb una dotació d'1 milió d'euros. Fomentarà l'emprenedoria entre joves i estudiants dels darrers cursos universitaris, combinant els perfils creatius i els de gestió. Establirà incentius a partir de les línies d'ajut específiques, així com posant a disposició eines de gestió i formació en temes de creació d'empreses. I afavorirà la relació entre les empreses de l'àmbit cultural i d'altres sectors econòmics.

Pel que fa al pla C* Cultura pel Clima, iniciat el 2022 per incorporar la sostenibilitat en l'activitat de les empreses culturals, de les trenta-set accions contemplades, ja se n'han executat dinou, és a dir, el cinquanta per cent, i el 2024 hi destinarem 1,5 milions d'euros.

I amb relació a l'accessibilitat, si bé l'any passat ja es va avançar amb la creació de línies específiques per tal que les empreses iniciessin l'adaptació necessària, amb la recent publicació del decret d'accessibilitat es preveu que totes aquestes línies tinguin una major demanda i, per tant, contemplaran un major pressupost.

Passem a la internacionalització. Hi hem posat *Robot Dreams* per donar sort per a aquest diumenge. La construcció d'un sistema cultural de referència també passa per la projecció en l'àmbit internacional. Ara més que mai, l'Institut Ramon Llull és cabdal per defensar i internacionalitzar la cultura catalana i els nostres artistes arreu del món. Per això, durant aquest 2024, l'aportació de l'Institut Ramon Llull incrementarà fins a 16,8 milions d'euros, fet que permetrà desplegar el nou pla estratègic per a la internacionalització de la cultura i la llengua catalana 2024-2029, on es defineixen els nous projectes i objectius i escenaris on es projectarà la cultura catalana en el món en els propers cinc anys.

Per a aquest 2024, cal remarcar les següents accions: un reforç de la xarxa d'estudis catalans a l'exterior, amb l'impuls de noves càtedres d'estudis catalans en l'àmbit de les humanitats, literatura, ciències socials, arquitectura i el foment de la recerca, amb un programa de beques per a investigadors i doctorands internacionals; projecció de la literatura catalana a nivell internacional, amb la promoció d'antologies de poesia catalana en les principals llengües europees; nous programes de traducció i promoció editorial i un pla específic per a la difusió de la literatura catalana al món àrab; internacionalització de la creació cap a nous pols geogràfics, amb l'impuls de la dramaturgia i la dansa contemporània en festivals internacionals i noves línies de

suport per a prescriptors, programadors i festivals, i amb la definició de nous programes de suport i acompanyament als creadors emergents; potenciar els equipaments catalans a través d'aliances estratègiques i donar suport a la projecció de la ciutat de Barcelona i la seva àrea metropolitana en esdeveniments com la biennial Manifesta; consolidar un programa de residències internacionals per afavorir processos de creació i d'intercanvi entre creadors del país i d'arreu del món; també, tant des de l'Institut Ramon Llull com des de l'Àrea de Mercats de l'ICEC, es reforçarà la presència i l'acompanyament de la creació catalana i les empreses del sector als grans esdeveniments i mercats de referència, com la Biennial d'Art de Venècia o les fires del llibre de Londres, Frankfurt o la de Guadalajara, entre molts i molts altres.

Amb relació a... Pel que fa al camp del patrimoni cultural, aquest any es dedicaran 34,8 milions d'euros a la conservació i gestió i divulgació dels monuments i espais patrimonials propietat o participats per la Generalitat a través de l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural. Dotarem amb 14 milions d'euros les línies d'ajut per a l'execució d'obres de restauració, consolidació, conservació i manteniment d'immobles de notable valor cultural corresponents als compromisos pluriennals 2022-2027. Això representa un increment de 4 milions d'euros respecte a l'exercici anterior i de 8 des de l'inici de la legislatura al 2021.

Així mateix, a través del Fons Nacional per a l'Adquisició de Béns Culturals, incrementarem fins a 2,5 milions d'euros el pressupost per a l'adquisició de patrimoni museístic, fotogràfic, de còmic, d'art, de postguerra i d'art contemporani per enriquir i completar les col·leccions públiques de Catalunya. Amb això volem seguir omplint els buits historicoartístics i temàtics detectats, tot aplicant criteris de distribució territorial i de perspectiva de gènere en la col·lecció nacional. Vull recordar que aquest any 2023 ha sigut un any de grans compres de país com la del fons Català-Roca.

També destinarem 1,1 milions d'euros per commemorar els nou-cents anys de la consagració de les esglésies de Sant Climent de Taüll i de Santa Maria de Taüll. A banda, es destinaran quaranta mil euros per a la projecció d'una reinterpretació de les pintures murals, a càrrec d'artistes digitals contemporanis, i altres actuacions per commemorar els nou-cents anys de Taüll mitjançant la creativitat digital. I, tal com els he explicat ara, desplegarem el programa immersiu «Als ulls de la història» per fer més accessible el patrimoni al conjunt de la població.

Pel que fa als arxius, establirem el model marc de gestió documental comú a les institucions públiques de Catalunya per tal de fer més eficients els procediments de l'Administració digital. Impulsarem el pla de suport a la preservació, restauració, conservació i digitalització, per garantir la informació en els nous formats documentals. Impulsarem el pla de modernització de les infraestructures dels arxius comarcals, per fer dels arxius centres segurs per a la documentació i les persones. I iniciarem l'estudi per a l'avantprojecte de la nova llei d'arxius de Catalunya.

Pel que fa a la cultura popular i a l'associacionisme cultural, aquest any consolidem els ajuts a la restauració, conservació i millora dels equipaments culturals d'associacions i fundacions, amb una convocatòria extraordinària per al bienni 24-25, dotada amb 2,4 milions d'euros, que ens permet contribuir al finançament de projectes de moltes més associacions. També incrementarem fins a 325.000 euros els ajuts destinats a la restauració i creació d'elements d'imatgeria festiva i d'indumentària de les colles, una línia que vam convocar per primer cop l'any passat, i ha estat molt ben acollida pel sector perquè inclou àmbits que no es contemplaven en cap subvenció.

També consolidem els programes de creació en l'àmbit de la cultura popular. Destinarem 950.000 euros a la Fira Mediterrània, que inclouen també l'Obrador d'Arrel, el programa d'impuls i suport als artistes que exploren nous camins a partir de l'arrel tradicional i la cultura popular, i el pla d'impuls de la dansa d'arrel. I, finalment, incrementem dels 32.000 euros a 100.000 els recursos per al desplegament

del pla d'impuls de la música d'arrel, que vol revaloritzar aquest sector i aconseguir que la música folc i d'arrel transcendeixi a públics i generi artistes referents i nous circuits.

El tercer eix. El tercer eix és el de l'audiovisual i el digital. Ho diem des del primer dia que vam entrar al Govern: l'audiovisual és un sector estratègic, per això l'estem impulsant, generant un canvi polític i sectorial com feia anys que no es veia en aquest camp. Perquè els continguts audiovisuals creen imaginaris, descriuen paisatges, maneres de fer, creen referents, transmeten la llengua, generen converses i dinamitzen l'economia. Avui dia tots portem una pantalla a la butxaca o a la bossa, i els catalans i la nostra llengua hem de ser presents amb plena normalitat en tots els registres comunicatius de la societat contemporània. Hem de ser presents en aquesta pantalla.

Per tot això, com a govern, estem fent un gran salt endavant en l'impuls de l'audiovisual en català. I ho fem tant a nivell de continguts com a nivell d'equipaments, que volem posar a disposició de les empreses culturals i de la ciutadania per tal que Catalunya sigui, efectivament, un punt de referència de l'audiovisual europeu.

Pel que fa als continguts audiovisuals, donem suport a les produccions de cinema i sèries pensades i fetes a casa nostra, al doblatge i la subtitulació, i també a la incorporació de títols a les grans plataformes per tal que la ciutadania tingui sempre molt a prop la possibilitat de veure les pel·lícules i sèries catalanes i en català.

Pel que fa a la producció pròpia, és a dir, el suport a tota la cadena de valor que fa possible que tinguem pel·lícules de ficció, documentals o animació, així com sèries amb segell català, la inversió inicial prevista aquest 2024 és de 35,9 milions d'euros, amb un increment del disset per cent respecte a la previsió inicial del 2023. D'aquesta manera consolidem la gran aposta feta per l'audiovisual català i en català.

S'ha de tenir present que aquest és el pressupost inicial i que es veurà incrementat per les aportacions previstes als fons de foment de l'audiovisual en altres llengües diferents del castellà, el que anomenem tots «fondillo», i altres ajuts de l'escriptura de guions, residències i laboratoris. Aquests diners han de servir per reforçar i incrementar els nivells d'excel·lència assolits en la producció audiovisual catalana l'any passat, contrastada amb l'àmplia collita de premis nacionals i internacionals i amb la participació en nombrosos festivals de referència o la mateixa candidatura de *Robot Dreams* al millor film d'animació als Oscars del 2024.

És per això que, dins del pressupost 2024, consolidem la inversió per a grans produccions cinematogràfiques de qualitat i especialment en català, per tal que el nostre cinema continua donant bons fruits. És així que, gràcies a la bonificació de les pel·lícules amb un pressupost superior a 2,7 milions d'euros, renovem la nostra aposta per projectes ambiciosos i amb vocació d'assolir noves audiències. D'aquesta manera, els grans projectes cinematogràfics en versió original catalana poden rebre 1,5 milions d'euros. L'any passat, un dels beneficiaris d'aquesta línia de suport va ser la pel·lícula *Saben aquell*, que ha tingut un gran èxit tant del públic com de l'acadèmia, com vam poder veure als premis Gaudí.

De la mateixa manera, també mantenim l'aposta per la creació de noves sèries de ficció en català, tot pensant en la seva competitivitat dins del mercat televisiu i de les plataformes *online*. Així, els nous projectes de sèries en català podran rebre 1,5 milions d'euros cadascun. Això *no és Suècia* sorgeix de la convocatòria d'aquesta línia de l'any passat i demostra l'impacte que pot arribar a tenir aquest ajut.

Pel que fa al doblatge i la subtitulació de pel·lícules per a sales i plataformes, al 2024 la línia passa a ser bianual i la previsió inicial incrementa a 8 milions d'euros. A partir d'aquests doblatges i subtitulacions que fem cada any i sumant-hi tot el contingut doblat i subtitulat per TV3, treballem dia rere dia per fer arribar títols en català a les plataformes. En només dos anys ja comptem amb més de tres mil àudios i uns quatre mil subtítols en llengua catalana. I aquest 2024 continuaran augmentant. Això vol dir que, en total, la inversió inicial que tenim previst fer aquest any 2024 per a l'audiovisual català és de 44 milions d'euros.

Pel que fa als equipaments, estem treballant en dos projectes motors, el Catalunya Media City i la Foneria Centre de Cultura Digital de Catalunya, dels quals ja us n'he fet alguna pinzellada. Així, aquest 2024 dedicarem 10 milions d'euros a l'adquisició de terrenys i l'adequació de la nau Turbines de les Tres Xemeneies del Besòs per al futur Hub Digital Catalunya Media City, quantitat que volem mantenir en un escenari pluriennal. A aquest import li sumarem altres fonts de finançament, com ara els 60 milions d'euros derivats d'una esmena als pressupostos generals de l'Estat, que han permès començar a desplegar la inversió a l'edifici de turbines de les Tres Xemeneies i, en breu, al Parc Audiovisual de Terrassa, tots dos dins del projecte Catalunya Media City.

També dedicarem 2,4 milions d'euros per iniciar les obres a la façana de l'antiga foneria dels canons, a la Rambla de Barcelona, així com per redactar el projecte de rehabilitació interior de l'edifici. Tal com vam anunciar al setembre, aquest espai serà la seu del futur Centre de Cultura Digital de Catalunya, l'equipament nacional de referència en l'àmbit de la creació, la innovació i les arts digitals, i la porta d'entrada de la ciutadania al gran projecte de la Catalunya Media City. Està previst que aquest equipament es pugui inaugurar, com els hi deia, l'any 2027. En total, el 2024 comptarem amb 56,3 milions d'euros, tant per a continguts audiovisuals com per a aquests equipaments, que ens permetran reforçar la nostra aposta per l'audiovisual i la cultura digital a Catalunya.

Passem al darrer eix. L'impuls del català és una de les prioritats del Govern i –n'estem segurs– de tot el país. Sabem, perquè ens ho diuen les dades, que la situació de la llengua és diversa, és complexa i és delicada. Però també sabem que és reversible si s'hi apliquen les polítiques necessàries. En aquest sentit, des de l'inici de la legislatura que diem que hem entrat en una nova etapa de la política lingüística del país. Estem treballant intensament per assolir el pacte nacional per la llengua, perquè necessitem arribar a grans acords per tal d'assegurar el present i el futur del català, i treballem en la mateixa direcció i amb la mateixa empena per millorar la situació de l'occità, l'aranès a l'Aran, i de la llengua de signes catalana.

L'any passat tots els departaments del Govern es van comprometre en aquests objectius i vam posar en marxa cent mesures; un exercici transversal que, entre altres coses, va servir per millorar la coordinació entre departaments, per treballar per la llengua des de tots els racons de l'Administració. Aquest 2024 la nostra intenció és signar definitivament el pacte nacional per la llengua amb tots els partits implicats, perquè cal posar en marxa totes les mesures que hi van associades durant el 24-25. Esperem poder-lo presentar amb detall ben aviat.

Ara ens centrarem en el pressupost de l'any 24 de la Secretaria de Política Lingüística, que augmenta fins a 63 milions d'euros, un increment del vint-i-u per cent respecte de l'exercici anterior, que també havia augmentat. Aquests recursos es destinaran principalment a les següents línies d'actuació. Més de la meitat del pressupost, concretament 38,1 milions d'euros, aniran destinats a impulsar el Consorci per a la Normalització Lingüística. Incrementar-ne el pressupost és fonamental, perquè és una de les millors eines que tenim per acostar la llengua a aquelles persones que arriben a casa nostra. Aquest any el consorci podrà augmentar l'oferta de cursos arreu del país i portar-la a nous àmbits, per exemple a escoles i instituts, per acostar la llengua a les famílies. El nou pressupost també incrementarà les actuacions de foment de l'ús del català, tant a nivell interpersonal com en entorns professionals, perquè volem que tothom pugui aprendre i practicar la llengua, i viure normalment en català.

El suport a l'aprenentatge, l'ensenyament, el foment del català no es quedarà, tanmateix, en les actuacions del consorci. Des de la Secretaria drem a terme accions múltiples de foment de la llengua, tant les adreçades a la població en general, en el marc de la campanya «Provem-ho en català. Molt per parlar, molt per viure», com destinades a sectors específics. Per exemple, aquest 2024 transferirem un mínim de 600.000 euros als serveis lingüístics universitaris per tal de reforçar l'oferta

de català en l'àmbit de l'educació superior, estretament lligat a l'ensenyament de la llengua i a l'acreditació de coneixements. Aquest any destinarem 2,2 milions d'euros a formar més avaluadors de llengua i a realitzar les proves de coneixement de català que es faran arreu del territori i sense *numerus clausus*.

També continuarem donant suport a projectes de foment del català que es duen a terme mitjançant la societat civil. Destinarem 10 milions d'euros a incentivar l'ús del català en continguts audiovisuals –com us he explicat abans, en els videojocs, a internet– i també a fomentar-lo a les empreses, als serveis i els productes culturals i tecnològics.

En un altre terreny, si l'any passat vam estimular l'entrada del català a les autoescoles, aquest 2024 donarem prioritat a la incorporació de la nostra llengua a productes tecnològics de l'àmbit de la salut i dels drets socials. A més, continuarem donant suport a iniciatives com els programes Xerrem, de la Coordinadora d'Associacions per la Llengua, o el Saló del Gaming Saga, que impulsem juntament amb la Plataforma per la Llengua.

També dedicarem 3,8 milions d'euros a diverses entitats i projectes que garanteixen que la llengua catalana s'actualitza constantment, com són l'Institut d'Estudis Catalans, el TERMCAT i l'Optimot, i 523.000 euros a entitats que promouen els drets lingüístics a tots els territoris de parla catalana. Estarem al costat i ajudant a tots aquells que pateixin censura per expressar-se o treballar a favor del català.

Aquest Govern també ha assumit la defensa de l'occità, l'aranès a l'Aran, com una prioritat. Els pressupostos de política lingüística per al 2024 consignen 400.000 euros per a aquesta llengua, incloent-hi les partides dedicades al Conselh Generau, l'Institut d'Estudis Aranesi i les subvencions i accions de foment. Val a dir que, en comparació amb el pressupost inicial de l'any passat, el pressupost inicial d'enguany inclou un increment de més de 200.000 euros que permeten desplegar unes polítiques més efectives de foment de l'ús i l'aprenentatge de l'occità, sobretot a l'Aran. A més, estem pendents del proper acord bilateral perquè volem continuar incrementant els recursos per a l'aranès.

Finalment, continuarem compromesos amb la llengua de signes catalana. Aquests pressupostos dediquen 300.000 euros a diverses iniciatives de foment i divulgació de la llengua de signes catalana, entre les quals destaquen la progressiva publicació dels nivells del marc europeu i l'increment de les ajudes per a la creació cultural i el foment de l'ús de la llengua i a la recerca de l'LSC.

Aquestes són les línies generals del pressupost de Política Lingüística, un pressupost que aposta per la formació, el foment i la generació de recursos, i que acabarà suposant fins a 63 milions d'euros.

En conclusió, gràcies a aquest pressupost de 566 milions d'euros podem impulsar decididament l'accés a la cultura als agents, tant públics com privats, que la fan possible, i enfortir la indústria audiovisual i la llengua catalana. Aquest pressupost, doncs, repercuteix positivament en tota la societat, en cadascuna de les persones que viuen a Catalunya, i amb el dos per cent com a objectiu proper, seguim avançant per fer que la cultura catalana encari el futur amb optimisme i amb perspectives d'èxit. Estic convençuda que aquest camí el farem conjuntament.

Senyors i senyores diputats, resto a la seva disposició.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, consellera. Ara tindrà la paraula la representant del Grup Socialistes i Units per Avançar durant quinze minuts per fer la resposta. *(Veus de fons.)* Sí, durant deu minuts, disculpeu.

Rocio Garcia Pérez

Gràcies, presidenta. Molt bona tarda. Moltes gràcies, consellera, per les seves explicacions. Vull saludar les persones de l'equip del Departament de Cultura que ens

acompanyen, també el secretari general i les que ens segueixen. També a tot el personal del departament que treballa cada dia per donar el millor de si mateixos, el millor de si mateixes, per un servei públic tan digne com és les polítiques culturals.

Des del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, valorem el compromís de servei amb la ciutadania, fem política enfocada a resoldre els problemes dels catalans i de les catalanes, a generar prosperitat i creixement econòmic davant de moments difícils d'incerteses, de guerres i d'amenaces internacionals. La cultura mai ha estat lluny del patiment de les persones, és humanista i és rebel davant de les injustícies, i la gent de la cultura ha estat i està al costat de les llibertats, defensant la llibertat d'expressió i de creació, denunciant les seves vulneracions i censures, i per això tenen tot el nostre suport.

La cultura és els artistes, els creadors, les creadores, la cultura popular, les manifestacions tradicionals. És el sentir popular de la gent des de fa segles en aquesta terra, gran terra d'acollida que ha estat i que és Catalunya. És la nostra història, les llengües oficials –les que es parlen–, els museus, el patrimoni arqueològic, els arxius, el cinema, l'audiovisual, la música, la dansa, el teatre, el circ, les biblioteques, els llibres, les autores, l'edició, la il·lustració, la fotografia, el còmic, l'art digital i el videojoc.

Per protegir-la i enfortir-la, defensem aquest acord de pressupostos amb el Govern per fer una Catalunya de deu, també en cultura, i invertir més en els sectors culturals, perquè és una indústria de primer nivell que representa el 5,5 de la població ocupada de Catalunya i el 4,5 del PIB català, segons el darrer informe del CTEESC sobre la cultura, del 2022.

Aquests són uns pressupostos per poder crear més oportunitats, més llocs de treball directes i indirectes, més i millor accessibilitat a la cultura per a tothom, especialment per a les més vulnerables, i per consolidar les arts a l'educació, que encara tenen molt camí per recórrer si volem un país avançat en drets culturals.

Clarament, són uns pressupostos per millorar la vida de la gent, també per fer avançar la cultura. Amb un increment gairebé del dinou per cent, el més elevat en el pressupost del 24 a nivell percentual, i molt a prop d'aquest dos per cent al qual ens hem compromès en aquest Parlament.

Amb el suport del nostre grup parlamentari als pressupostos del 23 i del 24, pensem que hem aportat també a aquest camí. Hem sumat a aquest camí un creixement de 191 milions d'euros d'inversió en aquests darrers anys, per això ens en sentim també corresponsables i orgullosos.

Volem reconèixer també la gran tasca feta per la plataforma Actua Cultura 2% en tots aquests anys i que ens han portat també fins aquí. Felicitar també els sectors culturals, els públics i els privats, que s'hi han implicat; el món associatiu, per la seva perseverança i el seu treball incansable. Com també els ajuntaments i la xarxa d'entitats i federacions i ateneus, els socis i sòcies d'aquests del conjunt del territori, que han mantingut viva la cultura quan la Generalitat de Catalunya no hi era, i ha sigut durant massa temps.

Des d'aquí, el nostre grup parlamentari els vol agrair la seva perseverança, el seu compromís per obrir sempre un teatre, encendre els llums a les sales, posar les cadires per a una actuació o comprar un petit equip de so per poder amenitzar les presentacions a les places i als carrers, o inclús fer les obres de remodelació amb recursos propis dels mateixos socis i sòcies. Sense aquesta estima per la cultura i sense les entitats i associacions i ateneus, Catalunya no seria el que és a dia d'avui.

I què reclamen aquestes associacions? Doncs un pla d'equipaments culturals participat per tothom, també transparent, amb una inversió necessària i incrementar progressivament la inversió de la direcció general d'associacionisme per arribar, el 2017, al cinc per cent del pressupost de Cultura, i també sentir una major participació i concertació i diàleg entre el sector públic, les administracions, el món associatiu i el sector privat.

Creiem que la Mancomunitat Cultural també necessita un major impuls. El Programa.cat també creiem que necessita una mirada més profunda i obrir noves línies de treball, també, que potser ara caldria fer. I, per tant, som davant d'un pressupost històric, com ha dit la consellera, aquest 1,7 per cent, que ens permet pensar ja en una innovació, en la creació, en la producció, la difusió i l'impuls de les programacions per a la generació de més oportunitats i de captar nous públics.

Per tant, ara és el moment de posar les bases, pensem, d'aquest sistema cultural català del que parlàvem des de fa molt temps, però que no tenia els recursos per enfortir-se. Ara és el moment, i nosaltres, des del grup parlamentari, des del Govern alternatiu, hem treballat un document que va en aquest sentit amb els grups professionals i amb experts de la gestió cultural.

Per tant, aprovar aquest pressupost és un exercici de responsabilitat. Pensem que hem de fer aquest esforç també per mirar pels treballadors i les treballadores de la cultura, que han de tenir més suport. I les dades, darrerament, la veritat és que ens preocupen. Estem defensant, alhora, els drets laborals, com els que es van aconseguir amb l'estatut de l'artista al Govern d'Espanya, i que ara pensem que la Generalitat també el podria complementar amb propostes decidides en els propers mesos.

Sense inversió pública en polítiques culturals no és possible que els sectors puguin recuperar anys de desinversió, i que també els van deixar molt malmesos els efectes de la covid-19 amb el tancament de sales i teatres.

Donar suport al pressupost per al 24 és pensar en Catalunya i també en la cultura i en les entitats i associacions comunitàries; també en els treballadors i treballadores autònomes, majoritàriament artistes, que necessiten estabilitat també en les seves nòmines, en els seus ingressos, per poder viure de l'art. El Partit dels Socialistes prioritzàvem, durant la pandèmia, un pla de xoc per a la cultura –ho saben. Creiem que ho hem aconseguit, consellera, estem satisfetes, perquè també hem estat al costat de les entitats, dels sectors, de la indústria cultural.

També ho era i ho és haver aprovat, aquesta legislatura, acabar amb un nou marc legislatiu, que no sé si serà possible, i era molt necessari per enfortir aquest sistema cultural a Catalunya, i que pensem que encara li manquen unes bases estables i uns pilars consistents.

Per la part dels grans números i dels percentatges, que els veiem positius, evidentment, perquè creixen substancialment, voldríem fer algunes preguntes i observacions, que aprofitem ara per exposar-les.

Unes serien –i no ens han quedat clares–..., quines serien les inversions que preveu el departament a nivell global. Ara ens han donat unes dades, però les voldríem una mica més detallades, i, sobretot, com afectarien les reformes i ampliació del MNAC i també del Macba. Com es preveu el creixement també del Media City per als propers anys.

Ara ha fet esment de l'esmena als pressupostos d'Espanya, del Govern d'Espanya del 2023, amb aquesta dotació de 60 milions d'euros, i que el Govern de Catalunya, en aquest pressupost del 24, ja n'aportarà 10 per a enguany. Doncs, una mica, la planificació; ens agradaria poder veure-ho amb més detall.

I com es despleguen les inversions, també, dels increments sectorials de l'ICEC –ens n'ha apuntat uns quants, no sé si hi són tots–, i el mateix per a l'OSIC. I com repercuteix, aquest gran creixement pressupostari, en organismes autònoms en el territori, en els ajuntaments, que pensem que darrerament, doncs, han estat molt oblidats.

I ha parlat també, o ha recollit el sector audiovisual, amb un increment també per a les crides, que esperem que estiguin adreçades també a la producció de continguts, i suposem que estan directament relacionades amb la CCMA. Doncs ens agradaria que ens poguéssim concretar si així serà.

Pensem que amb aquest creixement estem aconseguint el gran repte: apropar-nos a aquest dos per cent, consolidar el sistema cultural català. Pensem que caldria tam-

bé un pacte nacional, perquè el que sí que cal –i així ens ho diu tot el sector– és més concertació, desplegar xarxes d'equipaments dels circuits de difusió –que encara no hi hem arribat–, elaborar un pla d'inversió cultural. Ha apuntat, bé, una primera línia que suposem que vol substituir l'antic Peccat, vençut el 2020, i que pensem que és tan necessari de crear, d'elaborar, però amb consens amb el món municipal, tenir una veritable relació amb el teixit cultural, amb les entitats i, sobretot, desplegar nous paràmetres de governança i també de gestió cultural, amb uns índexs que es puguin avaluar.

Per tant, aprovar aquest pressupost és necessari per garantir els drets culturals i de creació de la ciutadania, i pensem que no és el moment de buscar excuses ni de mirar cap a un altre lloc. Som on volfem ser. Hem acompanyat el sector, hem acompanyat les entitats, i pensem que avui és un dia molt molt important. Aquest és l'exemple de la política útil que ens agrada practicar des del nostre grup parlamentari i que pensem que permetrà que Catalunya i les polítiques culturals siguin al centre de les polítiques del país per continuar fent passes endavant.

Moltíssimes gràcies. Gràcies, presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies per la seva intervenció. Té la paraula el representant de Junts per Catalunya durant deu minuts.

Gràcies.

Francesc Ten i Costa

Moltes gràcies, presidenta. Moltes gràcies, consellera. Salutacions a tot l'equip, a tots els diputats, a les persones que ens estan seguint.

Jo lo primer que li he de fer és una esmena a la totalitat, en el sentit que al dossier que vostè ens ha portat, doncs, no hi han desglossades ni una de les xifres pràcticament que ens ha dit aquí. Això és molt difícil, de fer, després, la retenció de tot això. I, per tant, jo la meva intervenció la faré amb el material del dossier general i d'algun altre d'ingressos i despeses, però a mi em sembla que és una desconsideració a la feina que hem de fer tots nosaltres, eh? Totes les xifres desglossades, per començar, doncs, no les tenim.

Però, bé, anem per feina, que és un eslògan de Convergència de fa molts anys i que està bé també que vostès el practiquin. I per anar per feina, doncs, el primer que volia fer era entrar cronològicament en allò que activa els pressupostos del seu Govern, que és l'acord entre el PSC i Esquerra, que no garanteix del tot els pressupostos, però que sí que és la guspira que impulsa que es tramitin en seu parlamentària i en el qual el punt 12 de Cultura, doncs, permeti'm dir-li que és molt i molt i molt minso. I també curiós. Mínso, perquè només parla de dos equipaments i de la manera que ho fa a mi em genera una pregunta. Perquè diu: «Facilitar, en el marc de la pertinent convocatòria de subvencions, el finançament adequat perquè l'Ajuntament de Gelida i el de Súrria puguin fer...» Què vol dir «facilitar en el marc de la pertinent convocatòria de subvencions»? Que no es facilita a tothom en el marc de la pertinent convocatòria de subvencions? Vull dir que la literalitat té una lectura desafortunada i no me'n podia estar de dir-ho, perquè suposo que a totes les poblacions se'ls facilita per igual en el marc de la pertinent convocatòria, ja sigui Gelida, ja sigui Súrria.

Miri, anem molt tard, consellera. Quan acabi la tramitació d'aquests pressupostos, això serà, anant bé, el mes d'abril. Anant bé –dependrà dels comuns– el mes d'abril. Escolti'm, de la manera que està al país aquests pressupostos l'1 de gener haurien d'haver estat aquí. És a dir, de la manera que està la pagesia, la salut, l'aigua, la sequera, l'educació, el català al carrer, aquests pressupostos havien de ser aquí l'1. Hi hauria hagut maneres perquè això es produís. Fins i tot ni a les oposicions ens en sortim, consellera. Per tant, aquest és també el nostre punt de vista. I ja dic que això encara no està, perquè dependrà d'En Comú Podem, de quina manera digerirem el Hard Rock, o bé de quina manera l'haurà de digerir el PSC.

Escolti'm, com explica a la ciutadania que governen gràcies a l'independentisme, però que el seu soci preferent reiteradament els darrers anys sigui el PSC? No podem governar –vostès ens van fer fora del Govern–, però tampoc volen pactar els pressupostos amb Junts per Catalunya.

Consellera, i l'U d'Octubre? I l'empenta per avançar cap a la independència, consellera? Aquests dies la gent parla de retallades. Això és una retallada, conceptualment, pel que fa a..., una retallada nacional, en podríem dir. Alhora, vostès pacten això, i el seu conseller, flamant, darrer, nou, no s'està de fer referències. «Sabem que ho farem sense el PSC» –diu el senyor Sabrià– «perquè al final, quan ha de triar entre ajudar els catalans i fer cas al PSOE, tria això darrer.» Junts per Catalunya no, eh?, i no ho pacten vostès amb Junts per Catalunya.

Ens sorprèn Illa dient que no està pel finançament singular perquè és de privilegiats. Junts per Catalunya no, eh? Defensar-lo del Govern moltes vegades vol dir defensar-lo del Govern espanyol, i Illa no és útil per fer això. I no és només que no defensi un referèndum, que ja ho sabem, perquè no forma part del seu codi ideològic i representa el trenta per cent dels que no creuen que aquest país hagi de votar, és que no defensarà millores en el finançament de Catalunya. Junts per Catalunya sí, eh? Però vostès insisteixen en no fer allò que els va portar al Govern, que és el cinquanta-dos per cent.

Però anem a Cultura. És una bona xifra. L'exemple del Departament de Cultura hauria estat un bon exemple a seguir en la resta dels departaments. És una bona xifra i s'hauria pogut treballar de la manera..., doncs, matisant i buscant acords. Però no han volgut. És una bona xifra, però és darrere d'un mal projecte, soterrat per moltes línies de subvencions, que no sabem massa bé cap a on ens encarem i quins projectes estratègics tenim a sota de tot això.

El sector majoritàriament està conformat, evidentment –evidentment. Jo si fos sector també ho seria. Ara, també li dic que consti que el sector no és només el sector de l'ICEC. El sector cultural a Catalunya és absolutament tot l'entramat riquíssim que hi ha –i que vostès coneixen, evidentment, més bé que jo– en entitats, associacions i mil coses més. Però és un govern que ha llançat la tovallola de seguir lluitant per fer país, que és una cosa que des del Departament de Cultura, doncs, home, és molt obvi. Fer país al Departament de Cultura, per un govern i per un partit independentista, doncs, hauria de ser també fer país en polítiques d'avançar cap a..., polítiques culturals que ens avancin cap a la independència. I per això amb les xifres li he de dir que no n'hi ha prou, perquè el projecte és coix en aquest sentit.

Anem al detall. Amb 38 milions no es pot relançar el consorci. És massa poc. Ara eren els pressupostos que havien de fer que la ciutadania notés, amb tres, sis, nou, dotze mesos, canvis en l'ús social al carrer a favor del català. Les xifres que ens ha donat vostè no van en aquesta línia. Són bones? Sí, però no són el canvi del gran eix que vostè ens ha plantejat avui aquí.

El pla general de política lingüística que preveu la proposta de pacte nacional per la llengua per al 24-25 parla de 183 milions, no de 60 ni de 38 o de 49, que és la xifra que surt a ingressos i despeses.

Avanço. En cultura popular. Escolti'm, el seu pressupost creix un setze per cent. Cultura popular respecte a l'any passat, què creix? Respecte al total, quin increment té? Molt poc. I això passa en totes les direccions generals. Qui és el gran guanyador de tot això? Sobretot, secretaria general, que és allò que denota una mica que són diners per tapar forats, per als projectes que van venint, però no confiança plena en les direccions generals per tirar endavant tots els seus projectes.

Ho hem vist amb la Filmoteca. Les xifres que ens dona són molt menudes; que espero que tinguin també una xifra per preveure, si hi ha un trasllat, que ens preocupa de la Direcció General de Cultura Popular.

Pla d'equipaments. Això hauria estat bé, que PSC i Esquerra haguessin pactat, per exemple, pla d'equipaments; un pla d'equipaments potent que Catalunya neces-

sita. Hem vist en els mapes de l'Associació Catalana d'Intèrprets de Música Clàssica com hi ha un buit terrible entre el sud i els Pirineus. Doncs un pla d'equipaments plurianual hauria sigut molt i molt encertat.

Sobre drets culturals. De debò creiem que el gran esforç en drets culturals és la narració del que ens ha explicat vostè avui aquí? «Els ulls de la història»... La legislació no crec que la veiem, consellera; no l'acabarem veient aquesta legislatura. La resta, a llarg termini? Doncs escolti'm, creiem que no dona com per fer aquest gran eix d'accés a la cultura que vostè ens ha explicat avui aquí.

Sobre el Catalunya Media City o les Tres Xemeneies. A veure, 60 milions de l'Estat, 10 de la Generalitat. Vostè en seu parlamentària va dir que això en costava 450. Per tant, hi ha una diferència. I pregunto també, com la companya del PSC: com ho farem per acabar de finançar això?

I la Foneria. La Foneria..., quin model seguirem? Publicoprivat? Que s'hi farà allà dins? Serà un viver d'empreses? S'hi farà projecció? Estarà en relació amb la resta del sector?, amb la resta de la ciutat? Hi ha una peça que és Santa Mònica, que funciona. Podria millorar? Les drassanes podrien millorar? El servei marítim podria millorar? L'Imax al port: no tenim el projecte massa clar. I totes aquestes peces..., però ara nosaltres ens concentrarem abans de fer estratègicament una bona llegida a tot això.

Nosaltres creiem que aquest pressupost necessita, pel que fa a llengua catalana –i m'hi referiré després–, que es desglossi. Si us plau, consellera, vostè em podria desglossar aquests 63 milions per a la promoció que es refereix al powerpoint de govern?

Els 17 milions per als joves. També demanem com es pot desglossar. Això és tot l'abonament jove? O què més hi haurà aquí? I se m'acaba el temps. En la segona part continuarem.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies per la seva intervenció. Té la paraula el diputat de VOX.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, presidenta. Señora Garriga, gracias por su exposición. Yo lo lamento, pero voy a discrepar bastante de lo que han comentado los anteriores diputados; uno de ellos, pues, con una cierta escenificación de displicencia, pero en realidad el marco lo compran.

A la hora de negociar o de valorar, de elaborar y votar unos presupuestos, se debe poner en el centro de debate la dramática pérdida del poder adquisitivo que están sufriendo actualmente la mayoría de las familias catalanas. En esta coyuntura, el Govern debería aplicar la máxima restricción posible de todo aquello que fuera un gasto superfluo, ideológico, parcial, ineficaz en general y fomentar la mejora de los servicios públicos.

En estos servicios públicos debemos incluir inexcusablemente la cultura. La cultura es un pilar esencial, insustituible en nuestra sociedad del bienestar. Si queremos gozar de una sociedad del bienestar, es necesario –junto con la educación, me atrevería a decir– posicionar muy bien la cultura y dotarla presupuestariamente de forma adecuada. Son los dos elementos fundamentales, a mi entender, que sustentan toda una sociedad del bienestar, porque los principios siempre rigen los actos. Por lo tanto, para que, bueno, la educación, la sanidad, la economía, el tejido empresarial, la justicia sean excelentes, necesitamos un sustrato cultural de calidad.

La cultura –todos coincidirán seguramente conmigo– es una actividad humana libre, universal, intemporal, que emana de la dimensión espiritual del hombre, movida por la búsqueda de la bondad, de la belleza, del bien, que son atributos indispensables para que pueda reinar en una sociedad la armonía, la cohesión social en general. Me atrevería a decir –vuelvo a repetir– que es uno de los pilares esenciales que sustentan esta sociedad del bienestar, junto con la educación.

Su exposición, lamento decírselo, ha sido todo un despliegue de regocijo, alborozo, de autocomplacencia. Usted ha dibujado un escenario cultural de la Generalitat de Catalunya paradisíaco. No obstante, aunque usted, señora Garriga, nos ha dicho siempre que la cultura es la cuarta pata de la sociedad del bienestar –lo ha repetido desde su inicio de la legislatura–, bueno, ahora ha cambiado un poquito, ahora habla de la..., lo expresa diciendo que es uno de los cuatro ejes del Govern. Bueno, es lo mismo.

Si nos fijamos en la escasa dotación presupuestaria que ha tenido el Departament de Cultura desde el inicio de la legislatura, ocupando los últimos lugares de todos los departamentos, si nos fijamos también en la parcialidad e incluso sectarismo de muchas de sus acciones al frente del *departament*, la realidad dista mucho de su declaración de intenciones que nos ha expresado.

Lamentablemente, estos presupuestos que nos presenta ahora seguirán impidiendo que la actividad cultural catalana pueda alcanzar las más altas cimas, y no precisamente por la falta de talento ni acervo cultural de Cataluña, ni mucho menos. Usted, señora *consellera*, como miembro del Govern, incurre en una gran irresponsabilidad –se lo tengo que decir así–: estamos en marzo y no tendremos los presupuestos en marcha hasta abril. Cualquier empresa, cualquier entidad que se precie, por modesta que sea, tiene elaborados los presupuestos al empezar el año para poder afrontar con garantías de éxito los objetivos fijados. Sin embargo, la Generalitat, aprobándolos en abril, demuestra que no le preocupa, pues, el bienestar de los ciudadanos, no le preocupa ir a la deriva, dando tumbos, al no tener unos presupuestos aprobados cuando toca, que es, pues, antes de empezar el año. Por lo tanto, sí que se puede extrapolar esto diciendo que es que no le importa el bienestar de los catalanes.

El tardío acuerdo presupuestario entre Esquerra Republicana y el Partido Socialista es la prueba de lo que desde VOX tantas veces hemos advertido. Es la prueba de una traición a los votantes socialistas, que confiaron en el Partido Socialista como freno al separatismo, la traición a tantos simpatizantes, militantes o concejales socialistas, que se sienten españoles y catalanes, y que hoy ven traicionada su confianza por esta entrega gratis al separatismo que los desprecia, que los señala, que los humilla. El Partido Socialista se ha convertido en el salvavidas del separatismo despilfarrador y desafiante de un govern de Esquerra Republicana al que todos han abandonado, que es un gobierno débil, y que pese a ello tiene al PSOE contra las cuerdas.

Bien, entremos un poco en materia porque, claro, no podemos profundizar porque carecemos de estos datos, como otro diputado ha comentado, los datos sectoriales, los datos un poco más detallados. Hemos podido también cotejar los gastos, los ingresos y los gastos, las memorias. Pero, bien, en cualquier caso, le formularé tres preguntas y antes querría hacerle esta reflexión. El 31 de junio de 2021 usted dijo, señora *consellera*, que en el año 2022 Cultura deberá tener 100 millones más de presupuesto –está en las hemerotecas–, con un incremento del primer presupuesto entre el treinta y el cuarenta por ciento. Nada más lejos de la realidad, y usted lo sabe, ya que el presupuesto de 2022 en cultura se incrementó solo en un 26,5 por ciento, con 80 millones de euros más, no con los 100 prometidos.

Pero sigamos la secuencia. En noviembre de 2021 dijo usted que al final de la legislatura la Generalitat dedicará 200 euros por habitante en cultura. Se dio prisa en esta ocasión en decir que sería con las aportaciones –puntualizó, muy claramente– del global de las administraciones. Sin embargo, nada más lejos de la realidad. De nuevo en 2023 dedicó su departamento 158 euros por habitante en cultura, de los cuales 109 –109– los aportaron las diputaciones, *els consells* y los ayuntamientos, mientras que la Generalitat aportó sólo 49 euros. Y, entonces, una pregunta es: ¿me podría decir qué gasto en cultura contempla la Generalitat por habitante en estos presupuestos del 2024? Porque, por lo visto, no está cumpliendo lo prometido.

Aprendió usted la lección y no se atrevió a vaticinar nada en 2023, ya que sabía que tampoco cumpliría el objetivo comprometido por la Generalitat de llegar al dos por ciento del presupuesto, aunque lo diga ahora y lo vuelva a repetir al final de la

legislatura. Así pues, en 2022 se llegó al 1,3 por ciento; en 2023, al 1,5 por ciento. Nos está comentando ahora que sí, que se ha llegado al 1,7 por ciento, en estos presupuestos del 2024. Según «les dades interactives dels pressupostos de 2023», aumentó en un 19,20 por ciento el presupuesto del Departament de Cultura en 2023 –valga la redundancia–, y en 2024 se ha incrementado un 17,1 por ciento. Es evidente que a este ritmo no va a cumplir usted el compromiso de acabar la legislatura con un dos por ciento, porque el Govern es incapaz de tener unos presupuestos cuando toca, anuales, antes de empezar el año. Por su negligencia, como le he dicho, se extralimita en tres o cuatro meses; pasó ya en 2023, ha vuelto a pasar en el 2024, y la convocatoria de elecciones tendrá lugar entre noviembre y diciembre, si no antes.

Por lo tanto, no lo podrá cumplir, por mucho que lo diga. Como comprenderá, sus promesas se han ido incumpliendo sistemáticamente y, por lo tanto, carece usted de toda credibilidad cuando anuncia que al final de la legislatura el Departament de Cultura contará con el dos por ciento. Se lo dije en enero, cuando compareció también usted aquí en esta comisión.

Bien, es tan grave su irresponsabilidad al incumplir sus compromisos, como lo es la insuficiente dotación de los presupuestos en cultura este año, así como de los años anteriores. Usted ha vuelto a repetir lo de la cuarta parte de la sociedad del bienestar, de otra manera. Tiene razón que debería serlo, ¿eh?, pero no la cultura de la Generalitat, ya que el Departament de Cultura tiene el tercer presupuesto más bajo de todas las *conselleries* de la Generalitat.

Asimismo, en un contexto de profunda caída del nivel adquisitivo de las familias, es aún más grave ver como muchos de los programas presupuestarios que he podido co-tejar son puramente ideológicos, partidistas y superfluos. Como ya he dicho, la cultura no puede ser parcial ni sectaria, no entiende de clasificaciones restrictivas ni de grupos ni de colectivos. Es de todos y para todos y trasciende el tiempo y el espacio. Por ese motivo, no tiene sentido incorporar en las políticas culturales de la Generalitat la perspectiva de género feminista, interseccional. La imposición lingüística en catalán..., resulta que hay una partida, un programa presupuestario, nos ha comentado usted, de 55 millones de euros, «Fomento audiovisual», siempre que sea solo en catalán, ¿eh? Por lo tanto, esto denota, pues, ese partidismo, ese sectarismo de su *departament*.

Le recuerdo que Cataluña es una región secularmente, desde hace quinientos años, bilingüe, donde el cincuenta y cinco por ciento de los catalanes tiene el castellano como lengua materna. Si la cultura está al servicio de los ciudadanos tiene que contemplar esta realidad sociolingüística mal que le pese.

Para el siguiente turno me reservo alguna otra pregunta, pero quizás le querría preguntar: ¿qué hay del proyecto de la biblioteca, de la gran biblioteca de Barcelona? Me gustaría saber en qué situación se encuentra y si contemplan algo estos presupuestos.

Gracias.

La presidenta

Moltes gràcies. Ara, excepcionalment, en tant que no ha vingut la vicepresidenta, farem un canvi amb la diputada de la CUP, Montserrat Vinyets. Però no es tracta d'un cas d'absència, sinó que està contemplat en el Reglament per als casos en els que només hi ha una persona. Només que ho sapigueu.

Gràcies.

La presidenta en funcions

Gràcies. Bona tarda, senyora consellera. És el torn de la diputada de la CUP, la senyora Laure Fernández.

Gràcies.

Laura Fernández Vega

Moltes gràcies. En primer lloc, volíem començar felicitant per l'augment de la partida del pressupost, donat que veníem de que el 2020 aquesta era una partida infame

d'un 0,67 per cent. És veritat que ara s'ha anat avançant. Considerem, però, que hauria d'haver sigut, sincerament, un objectiu de legislatura poder haver arribat a aquest dos per cent que reclamen tots aquests col·lectius. Tanmateix, creiem que és important que s'hagi avançat fins a un 1,7 i que, per tant, no només sigui una qüestió de posar-hi més diners, sinó que també s'estigui enfocant l'accés cultural des de diferents vessants, des de l'educació, però també des d'enfortir els espais de programació gratuïta, situant com a objectiu aquesta llei de drets culturals, que creiem que és molt important i que realment és un avenç. I per poder fer aquesta intervenció, creiem que era de rebut.

Ara comencem parlant d'aquelles qüestions que sabíem ja, prèviament a aquesta exposició, que s'havia avançat. És veritat que ens sumem al reclam de que això estigui desglossat per tal de poder estudiar en profunditat aquests pressupostos i, per tant, fer una mica millor les intervencions, tot i que creiem que hi ha hagut una bona exposició en aquest sentit.

Creiem, tanmateix, que no podem aïllar, com se sap, la cultura de la societat que la gaudeix i produeix. Per això voldríem fer una mica de marc general de la situació en la que ens trobem, en tant que creiem que no hauria d'haver-hi una gran distinció entre consumidors de cultura i productors de cultura. En aquest sentit, hem de pensar que a casa nostra, com que estem en una situació en què en els darrers deu anys el lloguer ha pujat un seixanta-vuit per cent, ha pujat la cistella bàsica i veiem que, en general, els pressupostos, més enllà de l'àmbit específic de cultura, són de tipus continuista, es manté un mateix model econòmic durant els darrers quaranta anys i, tot i que es digui que són els més amplis de la història, aquest any són els més socials, però el nom no fa la cosa, i malgrat que en l'àmbit cultural sí que veiem una gran implementació de segons quines mesures, trobem a faltar que això es derivi en altres departaments i que, per tant, sigui una aposta integral de país i no només una aposta específica.

Creiem que s'ha de poder afrontar el drama social que representa el problema de l'habitatge, que es pot fer realment una aposta en aquest sentit i que tot això, que semblaria que no té a veure amb..., sí que la té realment amb aquesta qüestió. Perquè la privatització de serveis fonamentals..., tot allò que tingui a veure amb el dia a dia és lo que permetrà que la cultura no només sigui produïda per uns pocs que realment s'ho puguin permetre al marge de les polítiques específiques en termes econòmics i socials que s'estiguin fent aquí.

Deia Howard Fast que Espartac..., i es preguntaven què es pensava quan s'avançava a través de la sorra calenta. I deia que quan un home arrossega una cadena pensa molt poques coses, que no es pot passar la major part del temps pensant en què menjarà després, en quan podrà descansar. I afegia una cosa que jo crec que és clau quan enfoquem la qüestió cultural, i és que els homes, quan se'ls transforma en bèsties, no poden pensar en els àngels.

Amb la situació política que tenim ens trobem que la gran majoria de la població, abans d'arribar a les transferències socials, es troba en el llinar de la pobresa. Per tant, això no és una qüestió que creiem que es pugui solucionar parcialment a través de beques, tot i que les puguem felicitar, sinó que creiem que hauria de ser una qüestió estructural. Però és que anant concretament al sector cultural –les dades que s'han publicat els últims deu dies–, ens trobem que en el sector del llibre només un quart dels autors percep més del quinze per cent dels ingressos provinents de la literatura i al voltant del setanta per cent dels traductors no poden dedicar-se completament a aquesta feina. Podem celebrar aquestes beques, celebrem que n'hi hagi un augment, però veiem que hi ha una qüestió que és estructural i que no podrà resoldre's des de pedaços.

Hem de pensar que el quaranta-nou per cent dels artistes es troben sota el llinar de la pobresa... Perdó, més d'un seixanta per cent dels artistes es troben sota el llinar de la pobresa i el quaranta-nou per cent d'aquests han de viure d'una segona feina, i que, a més, tenim un tretze per cent que directament ja no es troben dins del seu propi mercat.

En el cas del teatre i la dansa, es troba en un seixanta-tres per cent aquells que necessiten una segona feina, i com ens recordaven fa una setmana a la Comissió de Cultura, malgrat tenir artistes de reconegut prestigi internacional, ens trobem que encara no tenim una companyia nacional de teatre de dansa clàssica. I això acaba situant que el conjunt de la societat, però en l'àmbit artístic, com aquelles persones que encara no hi han pogut accedir, tenen un problema seriós a l'hora de poder desenvolupar la seva vida. I que es troben en la mateixa dicotomia que moltíssims d'altres; és a dir, o malviure en el seu país i no poder avançar en les seves carreres professionals o haver de marxar a l'estranger.

Per nosaltres aquesta legislatura –i per això vam votar, doncs, que tingués el Govern..., o sigui que fos president Esquerra Republicana– era la legislatura de la renda bàsica universal, que era una qüestió que realment tenia una gran importància en l'àmbit cultural. Vam veure un manifest que signaven artistes com Ariadna Gil, com Lluís Homar, com Josep Julien i, per tant, creiem que és important que es pugui situar, des d'aquí i des del seu Govern també, la importància de que hi hagi una base material per a tots aquests drets. Perquè els drets culturals..., la llei de la que ens parla requerirà aquesta base material. L'altra qüestió, si no, és seguir segregant. Necessitem saber realment com s'enfocarà aquesta qüestió, perquè la cultura, que no cau del cel, i que és allò que ens distingeix realment dels animals, la fan els homes i les dones, i perquè no sigui feta només per una elit, serà necessari que puguem generar les condicions materials específiques perquè això sigui així.

En aquest sentit, esperem que, de la mateixa manera que hi ha hagut un acord per poder avançar en termes culturals, es pugui enfocar des d'una perspectiva de la cultura i escoltar aquestes persones de casa nostra que tan bé han fet, com els que he citat i com molts més que reclamaven aquestes qüestions, en lo que resta de legislatura.

Perquè, d'altra banda, i això ho deia William Morris –una persona que precisament va dedicar la seva vida a que l'art, a que la bellesa i la cultura arribessin a cada casa, en aquest cas d'Anglaterra–, que per molt que estimés l'art i la bellesa, aquesta creixia quan era compartida i quan era lliure, i que, en canvi, emmalaltia quan era només d'uns quants. Doncs creiem que si no es millora la situació del país, si no es milloren les condicions d'accés en aquest sentit, i això no es fa més enllà de polítiques específiques a l'escola o polítiques específiques de determinats departaments, no serà possible. I en aquest sentit creiem que de la mateixa manera que s'ha fet ara una gran aposta, s'hauria de seguir en aquest sentit.

Per últim, volem pensar que, més enllà de que s'avanci en aquests drets culturals, cap institució catalana hauria de participar d'aquesta precarització de la que parlàvem i que la Generalitat n'ha de ser l'última responsable. Creiem que..., i volem saber què tenen previst per desplegar el Reial decret 1.435/85, de contractació directa, perquè tenim encara una situació molt greu. I és que molts ajuntaments –a vegades és per desconeixement– estan participant de que hi hagi contractacions, a través d'empreses de contractació –per tant, en règim de falsos autònoms–, de molts artistes. I llavors volíem preguntar si hi ha previst algun programa de... (*Veus de fons.*) Ho puc tornar a dir. La llei de contractació directa... Si està previst, des del Departament de Cultura, poder fer algun tipus de formació i alguna cosa més als ajuntaments, perquè creiem que moltes vegades és un tema de desconeixement; no és tant una qüestió de que realment es vulguin fer servir aquestes empreses, que sabem que, a més, se'ls hi estan fent inspeccions en el darrers temps.

També, pel que fa al sector editorial, que, com hem dit, les dades també són molt preocupants, volem preguntar com es té previst, des del departament, afrontar la crisi en el sector de la distribució que hi ha hagut entorn de la qüestió d'Entredós. Nosaltres pensem que, de la mateixa manera que es fan grans apostes en altres departaments, com pot ser el de Treball i lo que ha sigut, per exemple, amb Comfora, seria interessant poder plantejar-se si pot haver-hi una participació pública, si es

pot plantejar una participació pública d'aquesta distribuïdora per tal que es pugui sostenir aquest ecosistema cultural que realment el fa. Volem saber, en tot cas, què està previst respecte de les coses que sabem que es van traslladar per part dels editors, sobretot tenint en compte que, com s'ha dit també, els pressupostos arribaran de cara a l'abril i ja han passat dos Sant Jordis en els quals hi ha hagut un gran problema en la distribució en el sector editorial, i, per tant, saber una mica què es té previst en aquest sentit.

D'altra banda, s'ha fet una..., no?, s'ha desplegat una part del programa, molt interessant, entorn de l'escola, però voldríem saber específicament, després de l'informe de PISA, què es té pensat per a les escoles de màxima complexitat, en el sentit d'apropament a aquesta cultura. No podem obviar que quan no depèn d'extraescolars que s'han de pagar a part, quan no depèn d'escoles públiques o privades, municipals o no, lo que és l'escola pública, que hauria de ser la gran vertebradora, moltíssimes vegades no arriba realment a apropar la cultura en els termes que seria necessari precisament a aquells alumnes que més ho necessiten, i més en la qüestió general, no?, en la que hem parlat del país. Per tant, ens agradaria saber si pot desglossar algunes de les intervencions que ens ha dit específicament en aquest sentit.

I, per últim, pel que fa la qüestió musical i a la concentració que estem veient en grans festivals, i que han denunciat tant periodistes com gent del món cultural, com per exemple Nando Cruz, si té previst algun tipus de política que pugui afavorir que es diversifiqui aquest ecosistema i que no segueixi donant-se el que es dona en altres termes econòmics i empresarials, que és una gran concentració d'aquest capital públic en molts sentits per part de grans macrofestivals, que acaben treballant amb grans distribuïdores i que acaben minant lo que seria l'ecosistema cultural.

I, per últim, pensar si es tenen previstes, a partir d'aquests pressupostos que s'han augmentat, formes de legislació que s'assimilin al model francès en termes d'intermitència. Quan estem parlant, no?, de que més de la meitat dels artistes en tots els sectors es troben en una situació seriosa de llindar de pobresa, creiem que seria interessant veure les possibilitats en aquest sentit, i més tenint en compte que en aquest cas són uns pressupostos que no són només d'Esquerra Republicana, sinó que també són del PSC, i que, per tant, doncs, si hi ha alguna part d'aquesta legislació que no pogués ser feta des d'aquest Parlament, tot i que ja sabem que nosaltres creiem que hauria de ser sobirà, sempre es podria traslladar a un altre lloc.

Moltes gràcies.

La presidenta en funcions

Moltes gràcies, diputada. Si pot tornar a prendre la presidència... Sí, donem pas al diputat dels comuns. *(Veus de fons.)* Ah, no... *(Veus de fons.)* Dels comuns, sí. El senyor Bárcena.

Gràcies.

Enric Bárcena Roig

Gràcies. Gràcies per l'exposició d'aquests pressupostos. Certament, a la vista de l'acord per donar recolzament als pressupostos que hi havia hagut entre el Grup d'Esquerra Republicana i el PSC, si hom mirava la partida de Cultura, doncs, no arribava a esbrinar gaire què podia passar amb Cultura, no?, perquè escàs... No ho han prioritzat. Vull dir, és legítim, segurament, perquè han delegat a la proposta. Però, vaja, vull dir que són tres actuacions importants per als municipis on es fa, però que, com a visió de país, és més aviat escassa o pobre. Això no vol dir que..., entenen que es remetien a la proposta general que avui ens presenten, ens podia donar..., s'han referit a aquesta idea o proposta del mateix Govern.

Nosaltres, de la proposta que fan de pressupostos, doncs, sempre hem tingut una preocupació en com fomentem la cultura en els entorns més juvenils i infantils, en com la formació i la introducció també de tots els ensenyaments artístics dins de la branca educativa hauria de ser una prioritat, pel foment, per la capacitat de foment

que té de les arts i de tot el planter del sistema cultural propi, i, evidentment, també per poder donar i revertir la precarietat laboral que hi ha, no?, que pot haver-hi al voltant d'aquests ensenyaments, i, per una altra banda, l'equitat o la igualtat d'accessibilitat al territori. De fet, un dels elements que ens preocupa..., o que creiem que aquest pressupost molt més..., o aquest pressupost que té més partida que el d'anys anteriors..., i, per tant, que aquest moment o millora pressupostària havia de servir també per corregir aquests dèficits, en especial en el repartiment territorial de la política cultural, i garantir –com hi ha una línia, no?– els drets culturals, accessibilitat. I, en aquest sentit, també ens preocupen molt el foment de la lectura i les biblioteques escolars, que és un dels espais on creiem que hi ha feina a fer.

En tot cas, en aquestes línies que deia d'educació de joves..., bé, de totes les que vostès han plantejat, eh?, tant de la promoció de la cultura, de les biblioteques, del patrimoni material, etcètera. Jo aquest cap de setmana estava a Lleida, i aleshores vaig fer la reflexió de dir: com..., com que no podíem veure-ho exactament, no?, costava molt identificar. Si fóssim de Lleida, no?, què estariem demanant per materialitzar aquesta recuperació de temps perdut? Perquè, certament, Catalunya porta un temps acumulat, amb les retallades, etcètera, doncs, de manca de foment de la cultura. I dèiem aquesta visió territorialitzada.

I, per exemple, en el cas de Lleida em centrava i pensava que biblioteques de proximitat en falten dues, no?, i que s'hauria de poder ajudar. Però no és en el cas només de Lleida. Vull dir, a Vilafranca ens manca la biblioteca comarcal, per exemple. És a dir, ja seria el moment d'invertir en totes aquestes instal·lacions.

Però en el cas de patrimoni material –que, per cert, tenim pendent, no?, la llei de patrimoni cultural, tant material com immaterial–, doncs, la Seu Vella, o les muralles, o el Call de Lleida o les termes romanes podrien ser espais on també invertir i posar en valor tot aquest patrimoni. I Lleida no és la ciutat més malparada, eh?, per manca d'inversions, vull dir que també n'he agafat una que, dintre del MAC, no és el forat negre.

O, per a la qüestió de patrimoni immaterial, tota la qüestió del *garrotín* i de com podríem treballar una visió cultural que va també al marge de les centralitats territorials o més *mainstream* i que, a més, ens lliga amb altres moviments culturals d'arreu de l'Estat espanyol, no?, de moviments similars. Posar-ho en valor i que aquesta oficina o espai de promoció..., també de posar en valor aquest patrimoni immaterial. Era un exemple.

O, fins i tot, com podem descentralitzar també les referencialitats. Ara es parlava dels macrofestivals, però en comptes, per exemple, a Lleida tenim dos festivals, l'Animac o el de titelles, que generen i descentren i posen el focus i fomenten tota una visibilitat cultural del país fora dels grans focus. I l'Animac, per exemple, necessita finançament.

Per tant..., bé, posava aquests exemples, eh?, però mirant la Catalunya Central, mirant les inversions, només veia el Museu del Cement a Castellar de n'Hug, i, en comptes, a la Catalunya Central, doncs ara, així, repassant de memòria, a Santpedor –cal reconèixer-ho, no?–, hi ha un bé d'interès cultural –ara no en ve el nom–, és..., Cal Jorba, per exemple, que requereix aquesta catalogació. O a Sant Joan de Vilatorrada, Mas Llobet, que és un centre de cultura de proximitat que requereix una segona fase.

O, fins i tot, com fem accessible la cultura als pobles. Parlàvem amb companyies que treballen, no?, per a aquests programes de micropobles, que ens comentaven la dificultat de que els propis municipis..., el programa està molt bé, però que la gestió, la promoció, el que es puguin demanar i arribar de manera efectiva no és tan fàcil. No n'hi ha prou només amb fer el programa, sinó que s'ha d'acompanyar molt més, perquè són les pròpies companyies que han d'anar perseguint els municipis i gairebé fent-los les gestions.

Bé, era una visió, una mica, del que crec que podríem haver aprofitat. He posat l'exemple de Lleida, però ja dic que era només un tast, perquè justament aquest cap

de setmana hi era i em servia. En tot cas, creiem, com deia, que aquest pressupost hauria pogut servir, i aquest creixement, a centrar-ho en aquests aspectes.

Evidentment, a part de la llei de béns culturals, tenim pendent també la llei d'accés als drets culturals. No la veurem, malauradament, i és un marc que ens aniria molt bé per poder garantir aquests drets.

I, aleshores, bé, ja li dic que a nosaltres ens hagués agradat poder entrar a valorar, poder entrar a millorar aquest pressupost. O sigui, hi han coses que s'han de posar en valor, però creiem que es podria haver millorat i es millorable. Lamentem el capteniment del president en no permetre que comencéssim a negociar aquest pressupost i a fer les millores que creiem des de la nostra perspectiva que requereix. I no ho entenem, perquè, com bé deia ell crec que era ahir, aquest pressupost vol posar fi a les retallades històriques del que havia estat Convergència, però, certament, les retallades també van acompanyades d'una filosofia de país. I no entenem, des de la perspectiva cultural, que el casino més gran d'Europa sigui l'aposta de país que volem de referencialitat cap enfora, el model de país que volem, i molt menys que plantar una guitarra enmig del Camp de Tarragona sigui allò que volem, eh?

Per tant, jo la commino, en la mesura que pugui, consellera, també a parlar amb el president i que aconseguixi que, superant aquests interessos que no arribem a conèixer darrere del Hard Rock i del projecte del major casino d'Europa, doncs puguem treballar aquest pressupost i que, treballant-lo, puguem millorar-lo en tot allò que puguem i ens puguem entendre. I, bé, espero la seva resposta.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies per la seva intervenció. Té la paraula el Grup de Ciutadans.

Anna Grau Arias

Gràcies. Bona tarda. Bé, bé... Jo, consellera, li he de dir que jo no entendré mai la manca, la tràgica manca d'ambició cultural, no diré de la societat catalana, però sí dels dirigents de la societat catalana, des de que la memòria a mi em serveix. Vull dir, jo... Miri, jo entenc que vostè estigui contenta, perquè des de que vostè ha arribat, diguem-ne, la dotació al seu departament ha passat d'un 1,1 per cent a un 1,7 per cent. Clar, s'ha de ser desgraciadet –no ho dic per vostè, ho dic pel departament, eh?– perquè això ens deixi, total, amb uns ridículs 554 milions. És que, fins i tot, si li haguessin donat el dos per cent seguiria sent una misèria; un tres per cent seria una misèria; un quatre per cent seria una misèria. Necessitaríem molts més diners per a cultura si ens la prenguéssim seriosament.

Jo sé que vostè fa el que pot, però, és clar, el problema, com ja s'ha dit aquí, és de filosofia. Miri, jo tinc la impressió que el Partit Socialistes es conforma amb poc, i Junts per Catalunya li ha fumut una escridassada i una repassada que jo espero que vostè no l'atengui. Perquè, clar, vull dir, si l'eficàcia de la cultura catalana es mesura amb la seva capacitat de ser més i més excloent, ja la pujarem drete, la paret.

Vostè no ens ha concretat massa el desglossament de les xifres –aquesta crítica sí que la comparteixo–, però, miri, a vegades, doncs, quan una cosa fa patir, ulls que no veuen..., encara patirem menys. Perquè tinc la impressió que com més ens ho desglossi, jo més em deprimiré. Jo aquí no veig ambició, no veig una estratègia cultural. Jo m'imagino el Departament de Cultura com un gran porquet, com una guardiola d'aquestes que un va ficant els diners. I, bé, bàsicament els diners se'n van a despesa corrent, a tapar forats i a subvencions –a subvencions. O sigui, vostès no tenen una estratègia cultural pròpia; vostès el que s'han erigit és en una megamenjadora de, diguem-ne, subvencionar els projectes culturals d'altra gent.

Clar, si hi ha sort, subvencionen una cosa que pita; si no hi ha tanta sort, en subvencionen una que pita menys. O sigui, si hi ha algú amb cara i ulls i amb ambició cultural que se les arregla per navegar aquestes filferrades, aquest lobbisme, aquesta, diguem-ne, visió absolutament clientelar de la cultura, doncs bé, arribem a algun

lloc. Si només..., si, és clar, només van, diguem-ne, a assegurar-se doncs el..., bé, diguem-ne, els seus muntatges o a formar part d'aquesta política lingüística, que ja s'ha vist a on va... I ja l'hi he dit en alguna altra ocasió: potser ens haurem d'asseure algun dia a fer inventari, auditoria, de tots els diners que vostès aboquen teòricament a fomentar el català. Realment a on van? Perquè jo no veig ni que fomentin el català ni que fomentin la cultura catalana. Probablement, una cultura catalana ambiciosa, atractiva, universal, no excloent, una cultura catalana amb trempera, sigui la millor manera de garantir la salut de la llengua; però això ni se'ls hi ha acudit.

I, miri, una miqueta perquè resumeixi el que jo en penso. Miri, vostè ha citat una cosa, un producte cultural català que a mi m'ha agradat molt, de l'últim any, que em va sorprendre, que és la sèrie *Això no és Suècia*. I m'ha dit que això ha estat possible gràcies a una subvenció del seu departament. A mi m'agradaria que em digués quants diners han donat vostès a *Això no és Suècia* i quants diners han donat i pensen donar a Plataforma per la Llengua.

La presidenta

Moltes gràcies. Ara tindrà la paraula la consellera, per tal de respondre, durant trenta minuts.

Juli Fernández Olivares

Presidenta, jo...

La presidenta

Ara té la paraula el Grup d'Esquerra Republicana. Juli Fernández.
Gràcies.

Juli Fernández Olivares

Gràcies, presidenta. Consellera, secretari general i membres de la direcció del departament, sé que, després de l'última compareixença de la consellera i la meua declaració pública, entenen que estem d'acord, però els hi demanaria que em deixessin d'explicar-los la posició del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Mirin, nosaltres, consellera, creiem que la proposta de pressupostos i la seva compareixença d'avui el que expressen i denoten és que el Govern de la Generalitat té una estratègia, una estratègia clara en el Departament de Cultura, una estratègia clara en l'àmbit cultural, i que vostè, doncs, resumia amb els principals quatre eixos per als quals treballen.

Tenir estratègia sempre és necessari, perquè ajuda a que puguis abastar els teus objectius. I aquí tenim una demostració clara de que hem fixat uns horitzons, hem fixat uns horitzons en els diferents eixos de treball, i el resultat és aquesta proposta de pressupost. Una proposta de pressupost que és el pressupost més alt que ha tingut mai el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. Jo crec que és important recordar això. I és important, perquè les polítiques no es fan només fent grans declaracions públiques en compareixences, sinó que es fan posant els recursos quan tens la possibilitat de fer-ho. I quan Esquerra Republicana de Catalunya ha tingut la responsabilitat del Departament de Cultura, i quan Esquerra Republicana de Catalunya ha tingut la capacitat de tirar endavant acords per fer els pressupostos, el Departament de Cultura té més recursos que mai; els té des de l'any 2022, que va incrementant d'any en any.

I això és objectiu. No és una qüestió ni de sensacions, ni de percepcions, ni de «a mi m'agradaria...»; no, són xifres que hi han en els pressupostos de la Generalitat. Per tant, com que allò que volem que passi necessita recursos perquè passi, nosaltres els posem.

Crec que hi han exemples molt clars en aquest sentit, com és, doncs, l'evolució en l'àmbit de l'audiovisual. Perquè moltes vegades parlem al voltant de si l'audiovisual català està en un moment dolç; està en un moment, jo crec que dels millors dels darrers anys. I no és per casualitat, és perquè tenim creadors i creadores de gran talent,

però perquè hi han recursos, com vostè ha explicat avui, i que, a més a més, aquest any incrementen per tal de que hi puguin haver èxits. Perquè els creadors i creadores, no només en l'àmbit audiovisual, sinó en tots els àmbits, el que necessiten és que hi hagin recursos que els acompanyin.

A més a més, en aquests pressupostos, el Govern de la Generalitat té una visió nacional, de país. I això es demostra a partir dels pressupostos dedicats, per exemple, als grans equipaments nacionals. Els grans equipaments nacionals tenen increments, increments que se sumen a increments molt grans del pressupost anterior, i que el Govern de la Generalitat els fa.

Altres institucions..., per exemple, el Govern de l'Estat en podria fer més. I el Govern de l'Estat, fins ara, el Ministeri de Cultura, en mans del Partit Socialista, ara en mans dels comuns..., i, per tant, segur que tindrem possibilitats de veure que el seu compromís, també, allà a on han de posar els recursos, doncs, també hi és.

Tenim la capacitat o hem tingut la capacitat de poder centrar una de les qüestions principals en el nostre país com és la llengua, de poder-la treballar de manera molt àmplia, de manera molt responsable, definint quin és el diagnòstic de la situació, reconeixent situacions complicades. Això no és fàcil de fer-ho, però si es vol arribar a trobar camins de solució, cal partir d'aquí. Ho hem fet, tenim crec que la responsabilitat, tots i totes plegades, de compartir aquest camí de solució, i segur que ho farem. Però, a més a més, torno a la idea de que tenim la capacitat de posar recursos, més recursos que mai a la Secretaria de Política Lingüística, amb aquest increment de més del vint per cent de recursos, per tal de poder-hi fer front, per tal de tenir eines al servei d'aquest objectiu polític, que és el de l'increment de l'ús social del català, el de la seva normalització i el de poder tenir instruments.

En tot l'àmbit de treball de les inversions, poder disposar per primera vegada d'un fons adreçat als equipaments a nivell de tot el país és una passa gegant, necessària i que no havia passat fins ara. I no passa re, però és veritat. O passa, perquè a vegades ens diuen que portem molt de temps acumulat sense... Doncs tenim la responsabilitat, detectem la necessitat, arribem a acords i hi posem els recursos.

Jo crec que avui en aquesta comissió és una mica complicat si el paper o el rol del grup parlamentari en el marc dels pressupostos és el de votar que no. És complicat, perquè explicar la seva posició de vot davant d'aquesta proposta pressupostària i que sigui negativa, doncs, fa que hagi de donar moltes voltes, no? És a dir, deu minuts d'intervenció, amb cinc parlant de coses que no tenen molt a veure o gens a veure amb el pressupost del Departament de Cultura, doncs, crec que denoten que és una situació incòmoda, és delicat, i sobretot més quan has tingut molts anys de responsabilitat en el Departament de Cultura i en les polítiques culturals d'aquest país. I tot això que ara passa no passava. Llavors, la política no és només dir, és especialment fer, dir i fer, que és el que fem amb aquests pressupostos.

I em refereixo –i em sap greu, però– a la intervenció del senyor Ten, per si algú no ho havia entès. (*Rialles.*) Crec, senyor Ten, que la dimissió del Govern, és a dir, dimitir de les seves responsabilitats, deixar les seves funcions de govern i dimitir de resoldre els problemes del dia a dia de la gent el que fa és que davant d'uns pressupostos que són, per posar un exemple, eh?, el dos per cent, si agaféssim la base del pressupost del 2022, això seria el dos per cent –no sé si ho han calculat, jo soc una mica malalt. Doncs això seria el dos per cent si agaféssim la base del 2022; ara és l'1,7, perquè els pressupostos creixen. Si el 2022 vostès van fer una defensa entusiasta del pressupost de Cultura perquè creixia, era un bon pressupost, ara, que encara té més línies, encara té més recursos, encara té més diners i que respecte al 2022 s'apujaria el dos per cent, doncs, és una mica complicat d'entendre.

També, senyor Bàrcena, des del grup parlamentari –jo no estic al Govern, però des del grup parlamentari–, a la seva disposició per posar-nos-hi cap a dins, per entrar en el pressupost de Cultura –és la part que a mi em toca–, per veure què podem millorar. Perquè, clar, jo estava pensant com seria la giragonsa perquè sortís el

Hard Rock. Ha estat bé, creatiu –ha estat bé, ha estat bé. Però sobre els pressupostos de Cultura vostè començava dient que no hi havia una planificació estratègica o que no veia... Bé, crec que ha sigut intens, ha sigut detallat i hem tingut la possibilitat de veure quina és l'estratègia que té el Govern i el detall per a tots els departaments que té el departament, per a totes les direccions generals, les diferents línies de treball de cada direcció general. I, per tant...

Sé que és complicada la seva situació, però el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya està a la seva disposició també, senyor Ten, perquè no es pensi que el deixarem menjar pipes i criticar des de fora; és a dir, que nosaltres el que volem és que hi sigui, que pugui entrar en aquesta negociació parlamentària, i que quan arribem a la seva aprovació tinguem una majoria suficient per tal de tirar-los endavant.

Moltíssimes gràcies, consellera; gràcies, diputats i diputades.

La presidenta

Moltes gràcies, i disculpes. Ara ja sí que passarem a la intervenció de la consellera, que serà de resposta de trenta minuts, i després farem una ronda de resposta dels grups.

Gràcies.

La consellera de Cultura

Molt bé, doncs comencem. Diputada Garcia, primer de tot, gràcies pel seu suport i gràcies pel suport del seu grup a aquest pressupost. Sap perfectament que aquest pressupost és essencial i molt important per al sector cultural; per tant, us agraïm moltíssim aquest suport en aquests pressupostos.

Evidentment, segurament en el que estem d'acord és que volem fer una Catalunya de deu en cultura, que és com ens estava dient vostè.

Avançar en les arts de l'educació, crec que m'hi estendré en algun moment, perquè algú altre m'ho ha dit, i així també faré com un paquet en algun altre moment i així ho explicarem més correctament.

I també donar les gràcies, per descomptat, a Actua Cultura, perquè, en realitat, segurament tots som avui aquí i tots tenim aquest dos per cent ja impregnat perquè ells han fet una feina molt i molt bona, tota l'entitat. Perquè el que els uneix és arribar al dos per cent tots junts, i això ho han fet d'una manera que ens ha arribat i que ens ha impulsat i ens ha empès a que finalment ho puguem aconseguir l'any que ve. Per tant, estendre també aquest agraïment a Actua Cultura, com ho ha fet vostè.

Efectivament, sí que per primera vegada –i ara ens ho deia el diputat Fernández– fem aquesta aposta, aquesta aposta que és molt important, un cop hem pogut anar, al que en deien en algun moment «tapar forats»..., que no és ben bé així, però ens vam trobar –jo ho he dit moltíssimes vegades i tots els que estan en el departament ho saben– un departament molt prim, molt prim econòmicament i molt prim en recursos humans. Per tant, un cop hem pogut anar acostant i donant suport a moltes més iniciatives i a cada una de les unitats, hem pensat que era el moment i que calia fer aquesta aposta per ajudar els municipis a rehabilitar i a millorar tots els seus equipaments culturals.

Per nosaltres és una aposta important, perquè hi posem més de 7 milions d'euros cada any. Farem aquest pluriennal a quatre anys de 30 milions d'euros en aquests equipaments municipals, tant de millora com de rehabilitació. Que també volem que hi entrin tots aquests equipaments polivalents; que ens ho demanen perquè, moltes vegades, els equipaments municipals no tenen..., no és ni un E1, ni un E2 ni un E3, sinó que tenim molts municipis a Catalunya que tenen altres tipus d'infraestructura.

És evident que en això tampoc arribem a tot, perquè és que portem molts anys aturats, molts anys en què no s'ha fet. Per tant, ho hem d'anar calendaritzant com amb totes i cadascuna de les polítiques que hem anat explicant i de totes i cadascuna de les entitats, tant a patrimoni com a cultura popular. Hi anem posant recursos, mi-

llorem les dotacions, arribem a molta més gent, però és evident que no és suficient; i no és suficient, encara no és suficient.

Per tant, esperem que amb aquesta nova línia de rehabilitació i millora de tots els equipaments municipals arribem a molts d'ells, segurament a aquells que necessitin unes obres de millora més immediates, i que puguem anar avançant i calendaritzant, perquè tot el país... Com ens passa amb el patrimoni, que quan veus el nostre patrimoni és evident que no ho podem arreglar tot ni en un dia ni en dos dies ni en tres dies; ho hem d'anar calendaritzant.

Em preguntava... És evident –també ho deia, eh?–, aprovar aquest pressupost és un exercici de responsabilitat. Efectivament, coincideixo plenament amb vostè, el país ho necessita i el nostre sector cultural ho necessita. Però el que és més important és que la nostra ciutadania ho necessita, perquè tots aquests recursos que van a la cultura finalment van a totes les persones de Catalunya i, per tant, és altament necessari.

Amb relació a les propostes decidides per complementar, jo crec que al que es referia era a la llei de mecenatge de l'Estat, si nosaltres tindríem propostes a nivell de govern per complementar aquesta llei de mecenatge. I és evident que el que nosaltres estem fent és, des de la Secretaria d'Hisenda, en el Departament d'Economia..., estem treballant per tal de veure, quan finalment tinguem ja el text definitiu..., poder saber exactament quina seria aquesta complementarietat que podríem fer, sobretot –sobretot– en el rang de l'IRPF, que és un rang que... Com es diu això? (*Veus de fons.*) El tram català –és que jo li anava a dir d'una altra manera–, el tram català de l'IRPF, que és allà on nosaltres sí que podem fer deduccions i, per tant, sí que és el que estem acabant de treballar amb la Secretaria d'Hisenda del Departament d'Economia per complementar-ho.

El marc legislatiu. Jo ja els hi he anat explicant diverses vegades on som en tot el marc legislatiu. Ens hagués agradat anar molt més ràpid, però la tramitació interna dins del Govern, d'una llei, de debò que no és ràpida, i també ens dona molta més seguretat, molta més consistència. I jo crec que arribarem a moltes lleis de govern aquí, durant aquest any, amb la diversa tramitació. Per tant, és evident que moltes d'elles no les podrem aprovar en aquesta legislatura, però que sí que les tindrem entrades al Parlament i, per tant, doncs, serà molt més senzill de reactivar-les a la propera legislatura, perquè hi haurà una feina molt important feta, de la qual els grups que la reestirin, doncs, es podran aprofitar. I creiem que és molt necessari.

M'ha fet unes preguntes concretes sobre el MNAC, el Museu Nacional d'Art de Catalunya. En aquests moments estem redactant el funcional, perquè no sé com... Fira de Barcelona va presentar tota una rehabilitació de tota la zona del que és Maria Cristina per al que serà la commemoració del centenari de l'exposició universal del 29. Per tant, volen que hi hagi una part d'obra de tot el que és la part de pavellons que estigui feta. Nosaltres volem que l'ampliació, el que en diem el nou MNAC, també estigui en aquestes mateixes dates, per tant, en el 2029. Per fer això, i fent el calendari enrere, estem parlant que d'entre abril i juny d'aquest any hauríem de sortir..., tenir el funcional fet per sortir en un concurs d'idees conjuntament, com també ho farà l'Ajuntament de Barcelona amb la resta de tots els altres pavellons. I d'aquesta manera fer concurs d'idees amb tota la licitació d'obra i abans del 2029 poder tenir el museu acabat per tal de ser inaugurat durant l'exposició.

El que és evident és que aquest museu s'ha de pagar; o sigui, aquesta ampliació s'ha de pagar. Les tres administracions que estem al Museu Nacional d'Art de Catalunya és el Ministeri de Cultura, l'Ajuntament de Barcelona i nosaltres. I, per tant, amb uns percentatges determinats: cinquanta, trenta, vint. El que hauríem de veure... Hi ha una voluntat –i així ho va dir el ministre en el moment en què ens va venir a veure aquí a Barcelona– de participar en aquesta ampliació. Hem de veure com és la col·laboració amb l'Ajuntament de Barcelona per tal de poder tirar això,

perquè és una obra d'un volum i un cost força important. Quan ara tinguem el funcional sabrem exactament quin és. Però així ho farem.

Amb relació al Macba, sé que avui han fet una roda de premsa. Jo no l'he pogut seguir, aquest matí, però hi ha anat el secretari; i jo no l'he pogut seguir perquè estaven fent una altra cosa, però si que nosaltres hi participarem, crec. Es farà en dues fases, l'ampliació, i nosaltres participarem en la segona fase, a partir dels anys 2025, 26 i 27. Si vol, li dic els imports. Els puc dir així, més o menys, aproximats? (*Pausa.*) D'acord. Un milió dos-cents cinquanta, un milió vuit-cents i dos milions d'euros en aquests tres anys. Per tant, així estem. Es fa una primera fase amb els recursos que ja s'havien aportat, i en aquesta segona fase nosaltres hi participarem amb aquests imports.

D'acord, Catalunya Media City. Jo crec que no m'he explicat bé, perquè no se m'ha entès. Nosaltres tenim..., és a dir, fa temps vam dir que possiblement tot el que era Catalunya Media City valia 450 milions d'euros. Sí, però mai s'ha dit que el Govern ni/o públicament s'haguessin d'assumir aquests 450.000 euros. Ai, però, aquests 450 milions d'euros. Evidentment, sempre s'ha parlat de col·laboració publicoprivada, en el Catalunya Media City. No tindria gaire sentit que tot fossin equipaments públics.

Per tant, el que sí que tenim ara és que rehabilitarem l'edifici Turbines, que si tot-hom ho té una mica present és l'edifici que està just al davant de les Tres Xemeneies. Aquest edifici..., estem acabant ara el funcional. I com el rehabilitem? Doncs tenim..., en aquests moments el Departament de Cultura té 10 milions del seu propi pressupost per a aquest 2024, que el que vol és anar prorrogant aquest pluriennal d'any en any, perquè cada any, com a mínim, hi hagi 10 milions per a aquest projecte. I, a més a més, amb l'esmena que va fer el Grup d'Esquerra Republicana a Madrid l'any passat en el pressupost general de l'Estat es van aconseguir aquests 60 milions. Aquest any tenim 60 milions més 10, i amb això el que volem... Per als 60 milions tenim tres anys per fer-ne la despesa i acabar-lo justificant. Per tant, podem rehabilitar Turbines i comprar una part del que serien els terrenys de darrere per tal de crear el que podria ser segurament la part més d'activitat econòmica que es pugui fer.

És evident que això és un projecte molt gran i que no es poden tenir totes les coses tancades avui, a dia d'avui, però sí que tenim aquests recursos que ens van molt bé, que podem anar tirant endavant i que podem fer aquesta rehabilitació, perquè entenem que l'any 2027..., sembla que l'any 2027 ho inaugurarem tot. Però l'any 2027 –que és el que sempre passa: hi ha un funcional, una licitació i unes obres–..., puguem tenir, com a mínim, ja l'edifici Turbines acabat, que és el que tenim en aquests moments.

Que més? Els ajuntaments..., bé, li tornava a dir que..., deia que els ajuntaments podrien aprofitar, d'alguna manera... Jo crec que poden aprofitar moltíssim aquesta línia nova de 30 milions que li deia en aquest moment.

Amb relació al cinc per cent de la despesa de cultura popular, jo suposo que els hi va dir algú fa poquet, en alguna compareixença, perquè m'ho han repetit algunes de les persones. El que no recorda ningú, jo crec, o que ho recorda molt poca gent, que el primer pressupost que vam presentar aquí, el quaranta-dos..., l'increment de la Direcció General de Cultura Popular va ser del quaranta-dos per cent. De fet, el primer any el que més vam reforçar va ser cultura popular, perquè és que si –el que els hi deia abans– ens havíem trobat el departament als ossos en molts espais, a cultura popular era increïble. Per tant, el que vam fer va ser reforçar-ho encara més. I imagineu-vos si no haguéssim anat incrementant el pressupost cada any, any rere any, en gairebé no potser 100, però 89 milions d'euros que hem tingut gairebé cada any, com estaríem en aquest àmbit de la cultura popular.

És evident que, com més creix un pressupost..., que és el que ens està passant a nosaltres, que si més creix el pressupost de la Generalitat de Catalunya, aquest dos per cent cada vegada és més gran. Doncs és evident que si ara calculéssim el que seria el cinc per cent del que ens vam trobar quan vam arribar, segurament el pas-

saríem amb escreix. L'única cosa és..., nosaltres tenim moltes ganes de que tot vagi a més i que creixi, però ha de créixer també amb mesura i en la mesura de la necessitat, vull dir, no tenim cap altre problema. Tenint això, jo crec que no tinc res més, em sembla, de la seva aportació. Molt bé. Moltes gràcies.

Segueixo amb el diputat Ten. Diputat Ten, anem per feina. És que a mi el que em fa gràcia –i l'hi dic amb tota l'empatia, eh?– és que siguin convergents quan de vegades els hi agrada i no ho siguin quan no se'n vulguin recordar, perquè... (*Veus de fons.*) Home..., sí, sí. Quan li recordo que durant deu anys han estat en el Departament de Cultura, no eren vostès. I aleshores a mi és com... Escolti'm... I miri que vostè hi era, a més a més. Imagini's si no hi arriba a ser.

Bé, efectivament, el que li deia: amb l'acord, amb l'acord amb el PSC..., efectivament, el Departament de Cultura té molt poquetes coses, i el que diu és «facilitar que puguin entrar a la convocatòria». Perquè aquest Govern treballa amb convocatòries i aquest Govern treballa amb línies i, per tant, el que fem és ser transparents i arribar a tothom. Allò a què tothom estava acostumat, que eren aquelles esmenes de campanar que fan alguns, doncs nosaltres els posem dins d'una convocatòria. I perquè hi pot caber, perquè és el que tenim i és tal com funcionem com a departament –nosaltres, i estic convençuda que tota la resta, eh?

Vostès han fet..., han posat una línia vermella en aquest pressupost. Han vingut a dir que volen derogar l'impost de successions. Per tant, impost de successions, 1.200 milions d'euros. Digui'm dos pressupostos del Departament de Cultura. D'on els traiem? Doncs aleshores... Jo crec que sí, vaja, jo estic convençuda, eh?, que l'equip negociador –que jo no hi soc–, si volen tornar-hi a negociar, els rebran amb els braços oberts, sense cap tipus de problema.

No tenim estratègia. Ostres, una altra cosa... Pot dir-me que no tinguem estratègia, però som jo crec que el departament... Jo a vegades em canso, eh?, perquè penso: «Pobres, cada vegada que surt una interpellació o que surto en una resposta d'una pregunta, els hi explico els quatre eixos cada vegada, tu: l'accés a la cultura, el sistema cultural de referència arribarà al dos per cent, la llengua i l'audiovisual.» Realment, no sé si algú ha pogut ser tan pesat com ho he pogut ser jo durant gairebé tres anys. Per tant, és un departament compacte, que sempre hem treballat sobre aquests quatre eixos, que els hem prioritzat, que a més a més hem treballat en molts altres eixos. Però és així.

Que li agradaria que l'ús social del català canviés més ràpid? A nosaltres també, l'hi asseguro, a mi també. I al secretari Xavier Vila, no sap que feliç que el faríem. Però és que les coses no canvien en sis mesos i per moltes polítiques que puguem fer..., és a dir –i vostè ha estat en el Govern, eh?–, quan vostè posa recursos en una unitat, com pot ser el Consorci de Normalització Lingüística, aquests recursos no es noten de seguida, no són ràpids. Perquè has de crear unes places, aquestes places tenen el seu termini, has de crear unes plataformes determinades, uns espais de foment. I això es va fet.

Per molts recursos que ara li poséssim al Consorci de Normalització Lingüística, els perdríem, perquè el que necessita el Consorci de Normalització Lingüística en aquests moments, sobretot, són mans. I és créixer en persones, perquè bàsicament el pressupost del Consorci de Normalització Lingüística és capítol 1, que vol dir persones. I això és el que anem fent a poc a poc, perquè no és perquè no puguem, és perquè no es pot, no dona a l'abast. Els creixements han de ser progressius. Anem saltant tant com podem, però no és una manera ràpida.

Sí, bé, nosaltres bàsicament..., això després també ens ho ha dit algú altre i, de fet, ho ha dit el diputat Fernández, que crec que el que nosaltres intentem és dir allò que realment podem fer. No diem allò que potser no sabrem si ho farem o si realment vendrem fum. El que expliquem és el que sabem que farem. I això és el que ens ajuda a explicar dades, fer polítiques d'allò que estem convençuts que drem a terme.

La Secretaria de Política Lingüística ha crescut un 66,85 per cent en tres anys. Això no ho havia vist mai a la seva vida, la Secretaria de Política Lingüística. Estem fent una aposta per la llengua; a part de posar-la al centre, que sé que els hi he repe-

tit mil vegades, que ho treballem entre tots els departaments, perquè és veritat. Però l'aportació del Departament a la Secretaria de Política Lingüística és ingent, perquè hi creiem, perquè creiem que és fonamental i és central en el nostre Govern.

Em parla de que el que més ha crescut és la Secretaria General. Home, però de la Secretaria General depenen un munt de coses! Primer, tot el capítol 1 de tot el departament, totes les persones, tots els béns i serveis de tot el departament. Però és que, a més a més, de la Secretaria General..., hi venen totes les transferències; és a dir, a l'ICEC, a la Biblioteca de Catalunya, a la Institució de les Lletres Catalanes, al Conca i a l'Institut Ramon Llull. Clar que creix, perquè això..., després es fan transferències cap a tot aquest sector públic, que és el que toca; però no està creixent la Secretaria General com a Secretaria General. Jo crec que això, de fet, ho he intentat explicar, però suposo que tampoc ho he fet bé.

Al Catalunya Media City, dels 450 milions que em deia, doncs, jo crec que ha quedat clar on érem, on som, on tenim els recursos.

La Foneria. Doncs nosaltres hem explicat què seria la Foneria. És evident, nosaltres visualitzem la Foneria com una avantsala o un abans d'arribar al Catalunya Media City, però si que el veiem... Primer de tot, la Foneria és un edifici de la Generalitat de Catalunya. Ho és de fa molts i molts anys, i ningú mai hi havia fet res –ningú. D'acord? És un edifici que està caient. De fet, és un edifici que tenim amb xarxes perquè no caiguin les façanes i l'estem rehabilitant ara.

Amb la Foneria el que fem és que sigui un espai d'exhibició obert a la ciutadania, però que també sigui un espai on hi hagi xarxa, on hi hagin *start ups*, on hi hagi gent que comença i surt de la universitat. Un espai per a l'art digital, on passin coses, on la gent es conegui i parlin entre ells i, alhora, sigui aquest espai d'exhibició que ens obri al barri –molt i molt important, perquè també és un barri malmès en molts sentits– i, per tant, que tots els veïns i veïnes també se'l facin seu, més enllà de ser un equipament de ciutat i un equipament de país, com no pot ser una altra cosa, el primer equipament de cultura digital que tindrem com a país.

M'ha dit que he parlat de 17 milions d'euros a joves, que jo no sé d'on surten; jo només li he parlat d'1,2 milions d'euros de Cultura Jove, i no he entès ben bé d'on surten.

El que jo li he explicat de drets culturals... Sobre els drets culturals, bàsicament... Oi, vaig molt malament! Li he explicat que els tractem en tres espais de temps. Un, a curt termini, on sí que li he explicat que estàvem treballant amb cultura jove, amb cultura comunitària i amb tota la línia de micropobles, que com que després també m'ho han demanat la diputada de la CUP i comuns, també intentaré explicar-los-ho millor. A mitjà termini, on tenim la llei de drets culturals, i és la que estem tramitant en aquests moments.

I a llarg termini, on fem aquest programa d'educació i cultura, que per nosaltres és molt i molt important haver aprovat aquest programa, que per primera vegada creem catorze places, onze de les quals aniran a treballar a cada un dels serveis territorials del Departament d'Educació. Posem persones de Cultura treballant en els Serveis Territorials d'Educació, perquè els ensenyaments artístics arribin a totes les escoles de tot el país, no només allà on passen coses, com un Temporada Alta o una fira de Tàrrrega o qualsevol altre lloc del país, que passen coses i que, per tant, s'expandeix a les escoles i instituts que hi ha al costat, sinó també allà on no hi han aquests festivals, on no hi passen altres esdeveniments culturals. I, per tant, també volem, bàsicament, generar equitat i que arribi a tots els nens i nenes del país.

Jo crec que amb això ja estic. Un moment...

Home, diputat Acosta, no li contestaré molt, però sí que, realment, segurament dels últims anys com a Departament de Cultura som els que hem complert més els compromisos. Per tant, dir-me que no complim els compromisos, realment, jo crec que no és cert. Hem arribat als percentatges que havíem anat dient que faríem i en

aquest moment, evidentment, el dos per cent arribarà l'any que ve, que és el 2025, que ho hem dit des de l'inici de la legislatura.

La Biblioteca de Barcelona, només que sàpiga que la paga l'Estat, ara per ara. No, no, nosaltres ara no; encara no. Les biblioteques provincials funcionen de la següent manera: l'Estat les construeix, t'hi posa un llacet per quan la tenen feta i perquè tu obris la porta i posis tot el que hi ha dins: persones i tots els llibres. Per tant, ara per ara, ajuntament, amb totes les llicències, i l'Estat l'està construint. Nosaltres hi som perquè hi volem ser, perquè volem saber com hi seran, estem mirant i estem veient com ho faran, però no hi posem recursos.

La diputada Fernández Vega. Només un vint-i-dos per cent dels autors en català es dediquen... Hi estic d'acord, eh?; o sigui, estic d'acord que, bàsicament, hem d'acompanyar les bases i hem d'acompanyar la gent que treballa al dia a dia i els que són a peu de carrer, a les places i a tot arreu, perquè són els que ens generen aquesta cultura de base que tant i tant necessitem. Entre altres coses, eh?, només el vint-i-dos per cent dels autors en català es dedica exclusivament a la literatura, segons l'AELC. És evident, a nosaltres ens agradaria que anés més enllà, però per fer tot això hem incrementat els imports de les beques literàries: cinquanta beques el 24; seran aquestes de deu mil euros, amb aquesta voluntat que l'any vinent siguin de dotze mil i, per tant, estem millorant, com a mínim, allò que ens vam trobar, que era de sis mil, vull dir que és per recordar-ho, eh?

Les beques de traducció a sis mil euros, que és el que creuen i que necessitaven; un impuls d'un programa i ajuda específics de creadors i creadores novells d'obres literàries en llengua catalana i occitana; foment de la diversitat en la creació de la literatura catalana; programa de residències literàries... La creació de la Casa de les Lletres com a espai aglutinador, que creiem que serà molt important perquè ens aglutinarà a tota la creació, en aquest sentit. Fem el «Lletres a les aules», el «Lletres compartides». Tot això vol dir recursos cap a aquest sector. Vol dir feina, bàsicament; feina, i feina de qualitat i feina ben retribuïda, que és el que volem que passi a no només en aquest espai, que és el de la creació literària, sinó que passi en tots aquests espais de creació. De fet, per això també totes les..., potser ha passat més desapercebut, però 2.300.000 euros a les beques de tota la creació, vol dir de tots els àmbits, vol dir que arribarem a 230 persones becaades, que no està gens malament. És que comencem a tenir uns números que el que hem de fer ara és que això sigui més sostenible i més estable, perquè ens ajudarà a mantenir aquests nivells, doncs, que la gent tingui unes retribucions dignes, uns salaris dignes, que pugui viure dignament, que és el que tots volem i desitgem.

La llei de drets culturals per nosaltres és una llei d'accés, és una llei de participació i és una llei garantista; o sigui, que garantirem que hi hagi accés i que hi hagi participació. Debatrem moltíssim aquí. Per tant, jo només els demano que esperin a que la tinguem publicada i que, per tant, la puguem venir a explicar.

Ara sí que m'allargo una miqueta més, només, en el tema de l'accés a la cultura. Perquè per nosaltres és tan important. A llarg termini, des de l'inici de la legislatura, amb el Departament d'Educació ens mirem; ens mirem perquè..., ens mirem per diverses coses. Ens mirem per la llengua catalana, perquè per a tots dos era una preocupació, però ens mirem per com entrem els ensenyaments artístics a les escoles, que és molt important per crear hàbits per a més endavant. I amb això el que hem aconseguit és, finalment, després de dos anys, crear aquest programa conjunt que ens ajudarà a conèixer-nos més, perquè, ni que sigui..., sembla que no, però dos departaments de la Generalitat que són molt propers, però que són molt diferents perquè tenen uns objectius i unes mirades absolutament diferents. Educació té centres, té alumnes, té professorat, amb unes quantitats ingents, i nosaltres som molt..., estem molt més atomitzats i podem, segurament, moure'ns més ràpidament en coses diferents.

Per tant, posarem aquestes catorze persones, que per nosaltres seran aquests enllaços amb tots els territoris, per veure com entrem a cada una de les escoles i dels

instituts. I nosaltres creiem que això..., estem creant una llavor perquè tots els nostres nens i nenes coneguin els llenguatges artístics i comencin a mirar i a tenir..., i trobar oportunitats en la cultura, no només en aprendre a tenir hàbit, sinó que potser també a dedicar-se a alguna cosa que fins ara no coneixien. I tot això és el que volem treballar a mitjà termini amb la llei de drets culturals, que jo crec que tindrem molt de temps per parlar-ne.

I a curt termini, per nosaltres també és molt important que tothom es trobi la cultura a la porta de casa seva, a la porta, a la plaça, al carrer. I per això hem creat una línia de micropobles, que tots els micropobles han pogut venir i demanar-nos un ajut per fer esdeveniments escenicomusicals al costat de casa. I que n'han vingut 413 de 485, que és un èxit, que això vol dir que segurament tindrem 1.500 noves contractacions a tot el territori. Per tant, importantíssim.

També tenim... Em preguntava com..., lo de la concentració dels festivals, que jo, a part d'això, de la línia de micropobles que ja li he explicat, sí que nosaltres hem estat sempre molt al costat de les sales de concert, perquè evidentment creiem que van ser dels grans perjudicats de la pandèmia i de la covid, ha sigut dels àmbits més perjudicats i, per tant, els estem acompanyant i veient com podem ajudar més perquè hi siguin, perquè són molts necessaris, perquè quan la gent comença a tocar, normalment toca en una sala de concerts. De fet, hi ha fotografies, si vas a l'«Helio» de Gràcia, de la Rosalía tocant allà davant de quinze persones. Importantíssim, les sales de concert, han de ser aquests espais de primera foguejada, de ser-hi, de conèixer gent que vagi coneixent nous públics.

I després també he fet una línia, que no n'he parlat en cap moment, d'ajudes a festivals agroturístics. Ens hem ajuntat amb el Departament d'Empresa i amb Acció Climàtica per fer una línia conjuntament, tots tres per primera vegada, per promoure la cultura, l'alimentació de proximitat i el turisme de proximitat, però el local. I això també és molt bonic veure ara la gràfica, que la vam presentar la setmana passada, el mapa, perquè per primera vegada allà on hi ha més esdeveniments és a Lleida o és al Pirineu, i no és a Barcelona, perquè vam demanar que les poblacions fossin de menys de 150.000 habitants i puntuaven més com més poblacions juntes ho feien.

Per tant, això és portar la cultura allà on realment, de vegades, passen menys coses. I això la veritat és que ens fa il·lusió. Segur que podem fer molt més, eh? Però vull dir que estem fent tot el que creiem que podem.

Amb relació al diputat –ui, dos minuts!– Bàrcena. Si, bé, l'acord del PSC. Jo crec que ja l'he explicat. El foment de la cultura, també. Els ensenyaments artístics a les escoles, una mica també. Si volen, en algun moment els hi venim i els hi expliquem una mica millor el programa aquest d'ensenyaments artístics a les escoles. L'hem aprovat ara al Govern, fa quinze dies o tres setmanes, i ara començarem la contractació.

L'equitat al territori és exactament molt semblant al que li explicava ara, no?, que la nostra voluntat bàsicament és arribar a tots aquests territoris que a vegades costa molt més de que passin coses. Aquest any, micropobles l'obrim també als municipis de més de dos mil habitants; per tant, creiem que arribarà encara a molta més gent. És a dir, és veritat que és un percentatge molt petit de població, però és un percentatge immens de territori; per tant, arribem a tot aquest lloc.

Ens parlava del que li passava a Lleida o a molts altres espais, no? El patrimoni material, l'immaterial. Jo només li vull recordar que si no tenim aquests pressupostos, tindrem 89 milions menys per gastar en tots aquests espais que són tan i tan necessaris. Per tant... I tenim totes les línies d'ajut, aquelles que creiem que podríem incrementar.

És evident, tal com ha fet el diputat Fernández, que ens posem a la seva disposició pel que vulguin millorar d'aquest pressupost, perquè nosaltres creiem que encara hi som a temps.

I... Ah, només una coseta!. A la diputada Anna Grau només dir-li que, miri, hi estic totalment d'acord: realment la cultura segueix estant infrafinançada. Quan arribem al dos per cent, seguirem reclamant més percentatge; no en tingui cap dubte. I és que em queden dos segons. Per tant, diputat Fernández, amics.

La presidenta

Moltes gràcies. Ara obrirem un nou torn per a tots els grups. Començarà el Grup Socialistes per Avançar, i tindran uns cinc minuts per a cadascun d'aquests.

Moltes gràcies.

Rocio Garcia Pérez

Gràcies, presidenta. Bé, Catalunya necessita pressupostos. Els seus ciutadans i les seves ciutadanes necessiten compromís, política útil. I, per aquest motiu, el nostre grup parlamentari prioritza les inversions en educació, en habitatge, en seguretat, en la lluita contra la sequera, on som, la més greu dels últims cent anys; àmbits en els quals hem destacat els majors increments sense abandonar la cultura, que també ha estat una prioritat i així ho hem demostrat, escoltant, dialogant amb la consellera. I hem arribat a aquest dinou per cent. Una dada importantíssima, aquests 566 milions d'euros per al 24, un increment del que també ens sentim corresponsables.

Quan acabem de conèixer l'estudi sociolaboral del 2023, el sector artístic, que destaca que un de cada quatre artistes catalans no supera els divuit mil euros anuals d'ingressos, i que el seixanta-tres per cent dels professionals del sector de Catalunya es troben per sota del llindar de la pobresa, amb una escletxa salarial entre homes i dones abismal. Això també ens hauria de fer pensar on som i la responsabilitat que tenim en aprovar aquests pressupostos.

Però també veiem –i ho ha dit la consellera– alguns aspectes que a nosaltres sí que ens preocupen i que no hi veiem prou esforç. I no és des del Departament de Cultura, però ja que ha fet esment diverses vegades de posar en valor a aquesta comissió que, per primera vegada, diuen que es miren el Departament d'Educació i el Departament de Cultura, no s'entén la retallada de 6,7 milions d'euros del Departament d'Educació en ensenyaments artístics –no s'entén, consellera.

Segurament, eh?, aquest pla i, com vostè ens explica, la funció que haurà de tenir en el territori, en els serveis territorials de Cultura, per aproximar-se als centres educatius serà molt rellevant i serà, bé, de fet, innovador i pioner. Això no s'ha fet mai per apropar, com va dir i com va reconcloure el primer Fòrum de les Arts a l'Educació, els ensenyaments artístics a l'ensenyament obligatori, d'acord, però el que no s'entén és que aquesta dotació tan important que necessitaven els municipis per al sosteniment de les escoles municipals de música i dansa, i també, com hem aprovat en aquest Parlament en comissió, els centres acreditats i la Federació d'Entitats i Escoles Acreditades a Catalunya..., no rebin cap suport ni del Departament d'Educació ni del Departament de Cultura.

Per això pensem que és prioritari un pla general d'ensenyaments artístics, un pla global, no només el que impulsa el Departament de Cultura, sinó que també el Departament d'Educació pugui fer en la mateixa línia les funcions que li pertocuen.

Disculpi, presidenta, però no sé quant temps en queda. I... (*Veus de fons.*) Ah, perfecte, moltes gràcies!

I, bé, torno una mica als punts del meu inici, on érem. És veritat que hem de treballar perquè aquest marc normatiu, aquestes lleis que mancaven per aprovar, doncs, arribin. Malauradament no hi serem a temps, sembla ser, però hauré fet feina; també ho posem en valor.

I, sobretot, el que a nosaltres ens preocupa –i ho he dit al principi– és enfortir aquest sistema cultural. Aquest sistema cultural que no ha pogut fer de gran palanca dels sectors privats, públics i tampoc dels municipals i de les entitats del tercer sector, per inanició, per manca de recursos, ara seria el moment de posar-lo en ple funcionament, i fer-ho d'una manera consensuada, oberta i participativa. El concert és

el més important, la transparència, l'acord, i que siguem capaços de posar en valor, doncs, la capacitat que tenim d'apostar per la cultura a Catalunya.

I simplement, per acabar, també agrair i valorar l'increment per a l'ESMUC, que hem pogut veure el pressupost del Departament d'Educació, tot i que no ha arribat a on hauria de ser. I no oblidar, sobretot, que aquesta xarxa d'escoles autoritzades i acreditades per la Generalitat, les famílies i l'alumnat no té cap aportació. O sigui, difícilment podrem garantir drets i accés a la cultura si no ajudem les famílies, si no ajudem l'alumnat que ho necessita, i fem que totes les persones, tothom hi pugui tenir accés, i també que els ajuntaments recuperin els seus convenis per al seu sosteniment i finançament.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula el representant del Grup de Junts per Catalunya.

Francesc Ten i Costa

Gràcies, presidenta. Que quedi clar –jo és que ja ho he dit abans–: això són unes bones xifres, senyor Fernández, però és un mal projecte, per nosaltres. És un projecte en el qual el repartiment és molt desequilibrat. I les bones xifres aquestes neixen un 2019, un desembre després de que aquest Parlament fes una resolució a favor de treballar pel dos per cent, i és el que avui fa que ens trobem en aquest 1,7.

No acabo d'entendre, quan vostès es refereixen a temps passats que no hi havia els pressupostos expansius i que, per tant, només faltaria que ara que aquests pressupostos són expansius, doncs, no s'hagués fet l'increment pertinent en tants i tants sectors com cal. El nostre punt feble que hi trobem és que el repartiment és desigual en moltes i moltes direccions generals, projectes, institucions culturals i alguns altres projectes.

I tot això ens fa veure que la cohesió, la coherència i l'estratègia o projectes estratègics aquí, doncs, trontollen, des del nostre punt de vista. Per exemple, cultura popular: la dedicació creix? Sí. Respecte al pressupost? Bé, fem-ho en xifres absolutes: creix massa poc. Cultura popular és el gran mecanisme d'accés a la cultura dels ciutadans a Catalunya a tot el territori. Per tant, això sí que és accés a la cultura. Perquè el que ens ha explicat vostè aquí, d'accés a la cultura, a curt, a mitjà o a llarg, jo ho trobo senzill, petit, molt poc transformador. Una aposta forta en àmbits tan potents com és cultura popular, amb mirades noves, no només mirades antigues que s'han de començar a canviar i variar, doncs, ens sembla que és absolutament necessari.

Sobre..., vostès parlen de l'audiovisual català. Doncs nosaltres també creiem que s'ha de parlar d'audiovisual *en* català. Quants milions dediquem a l'audiovisual? Com es desglossen aquests 36? Però quants van a audiovisual en català? Des del sistema de crides ens sembla que és una manera òptima per fer productes que siguin en llengua catalana.

No ens ha dit res, en aquests pressupostos, de la Mancomunitat Cultural, perquè, com que no ens la creiem, no en parlem, de la Mancomunitat Cultural. Jo crec que la Mancomunitat Cultural ha de ser un mecanisme viu.

Sobre els 8 milions del pla d'impuls del teatre, dansa, el circ i la música, dic el mateix: home, només faltaria que no hagués crescut, si és que tenim un creixement que arriba als 560 milions, per sort. I contents, de debò. Però 8 milions per al pla d'impuls és petit. Repartit entre teatre, música, dansa i circ és petit.

I això ens fa pensar en la dificultat que vostè mateixa ha verbalitzat a l'hora d'executar el pressupost. Posava d'exemple el consorci. Doncs també ens sembla que aquí tindrem un problema de retard de quatre mesos. Com ho farem, en vuit mesos, d'executar tot aquest pressupost? I, per tant, estarem atents a tot això, igual que estarem atents a l'execució del pressupost del 2023.

Pel que fa al català, en el pressupost d'ingressos i despeses hi ha una partida de Salut de 26.000, una d'Igualtat i Feminismes de 200.000, el SOC 500.000. Però

i rets Socials? I Universitats? És a dir, en tot el que és el programa de llengua catalana, quines xifres tenim de tot el Govern? Són aquests 60 milions que diu aquí que estan...? Perquè, si no, suposo que 60 milions no és el preu de la Queta. Per tant, com... Jo li he demanat: pot desglossar vostè aquests 60 milions? L'hi torno a demanar. Si no és ara, una altra estona, però seria interessant saber-ho, igual que li he dit aquests 36 milions a l'audiovisual, si són audiovisual en català, que és molt necessari, i de l'audiovisual català, que també són qüestions que s'han d'anar acabant.

Sobre la Foneria, molt ràpid. Em sembla que no s'ha parlat prou amb el sector, que el projecte encara no és prou madur. Però, per tant, ja anem avançant en una línia que potser hauria d'haver anat més tranquil·lament. I és important que l'edifici aquest es rehabiliti. Escolti'm, és clar que sí. Però no sé amb quin projecte.

Ens agradaria saber i demanarem compareixença sobre el nou pla estratègic de l'Institut Ramon Llull. Perquè això ens sembla que és necessari que des del Parlament en tinguem coneixement. I gràcies per esmentar-ho.

I dos qüestions per al·lusions, senyor Fernàndez. Després del Govern de Jordi Pujol, Esquerra Republicana ha estat disset anys en el Govern. I dos coses. A mi que em diguin «convergent», «postconvergent», no sé què, no em molesta. Jo vaig entrar a Junts pel Sí en aquell moment –nota aclaridora–; no en cap altre moment, que no m'hauria importat.

Moltes gràcies i agraeixo... Només dic que ens hauria agradat –i això de debò que l'hi dic una mica molest, però somrient– el detall d'aquestes xifres que ha fet. Això no havia passat mai.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula el diputat de VOX.

Manuel Jesús Acosta Elías

Sí; moltes gràcies, presidenta. Bien, me ha hecho gracia la curiosa justificación del señor Fernández sobre el 1,7 por ciento de los presupuestos de la Generalitat que este año tiene el Departament de Cultura, diciendo algo así como que, si no se hubieran incrementado los presupuestos de la Generalitat respecto a los del año pasado, este 1,7 por ciento sería el 2 por ciento, con lo cual el Departament de Cultura habría cumplido. Hombre, esto es como la anécdota aquella que sucedió entre dos amigos. El uno le dice al otro: «Oye, ¡cómo ha subido la gasolina! ¡Qué desastre! No sé cómo lo voy a hacer para llevar el coche.» Y el otro le contesta: «A mí me es igual. Como yo siempre pongo treinta euros...» Hombre, un poquito de rigor.

Bien, sobre la biblioteca pública me ha contestado usted, señora Garriga. Sobre la biblioteca pública de Barcelona me hubiera gustado saber en qué fase del proceso está, se encuentra, máxime teniendo en cuenta ese idilio entre el Partido Socialista y Esquerra Republicana, porque me imagino que estará usted interesada en que llegue..., que surta efecto, que se pueda construir ya definitivamente. Estamos hablando de una gran biblioteca, con más de seiscientos mil volúmenes. Si me puede decir algo al respecto se lo agradecería.

Bien, y, a pesar de este mediocre presupuesto y su correspondiente limitado incremento –aunque, según su presuntuosa y jactanciosa exposición, es fenomenal, la panacea de todos los males–, no podemos afirmar que con más presupuesto del Departament de Cultura –que es una evidencia, que hay más presupuesto– los catalanes vayan a disfrutar de una cultura libre, basada en el talento, sin condicionamientos ideológicos, por desgracia.

En los presupuestos no hemos encontrado ni un solo euro destinado al fomento de la cultura catalana en castellano. Y, por una cuestión de equidad, prioridad y de sentido común, ya que el castellano es la lengua de uso del cincuenta y cinco por ciento de los catalanes, pedimos la racionalización de varios programas presupuestarios. Y no me diga, por favor –bueno, me lo puedo decir, evidentemente–, que,

como el castellano ya está protegido por el Estado, está justificada su exclusión de fomentarlo por la Generalitat.

Yo le recuerdo que el Instituto Cervantes ofrece cursos en catalán en Viena, Tokio, Londres, Berlín, Budapest y otras ciudades del mundo, además de cursos a la introducción de la cultura y la lengua catalanas. El Gobierno de España, el año pasado, en 2023, concedió 20 millones de euros a la cultura catalana, beneficiándose, entre otras entidades, l'Orfeó Català, el Macba, el Museu Picasso, el MNAC, l'Auditori, etcétera.

El Departament de Cultura en 2022 presupuestó para la imposición de la lengua catalana 47,3 millones de euros; en 2023, 59,2 millones de euros, y para este año, 71,6 millones de euros. Supone un aumento de 12,4 millones de euros y un 20,8 por ciento más respecto al año pasado.

Una pregunta: ¿van a seguir ustedes derrochando decenas de millones de euros en la imposición y no promoción del catalán –porque es una imposición–, mientras los niveles educativos y de comprensión lectora de los escolares de Cataluña son los peores de toda España, solo superados por Ceuta y Melilla? Derrochando más dinero en su dictadura lingüística lo único que han conseguido es convertir el catalán en una lengua cada vez menos hablada.

Como ya tuve ocasión de comentarle el pasado 31 de enero en su comparecencia aquí en sede parlamentaria, si en 2007 el catalán era la lengua principal de un cuarenta y tres por ciento de los jóvenes, ahora solo lo es del veinticinco por ciento. Por el contrario, aumenta el uso del castellano, que hace quince años era la lengua más hablada por el treinta y nueve por ciento de los jóvenes, y ahora lo es de cerca del cuarenta y cinco por ciento.

Y como –de verdad, se lo digo con toda sinceridad– no le deseo ningún mal, todo lo contrario, le sugiero que me haga caso. Revierta esta situación –revierta esta situación– de imposición del monolingüismo en catalán, que ha fracasado –que ha fracasado. Es que las cifras son así: ha fracasado absolutamente. Abogue por la libertad de expresión lingüística. Es una evidencia científica: datos, estadística, llámelo como quiera.

O ¿es que a lo mejor quiere pasar a los anales de la historia como la *consellera* del Departament de Cultura que consiguió las peores cifras en el uso social del catalán? Gracias.

La presidenta

Té la paraula el diputat d'En Comú Podem.

Enric Bárcena Roig

Gràcies, presidenta. Bé, reiterem el que hem dit a l'inici sobre la qüestió de l'educació, dels ensenyaments artístics als centres escolars, les biblioteques, l'equitat territorial, l'accessibilitat. Per tant, sí que volem conèixer sempre tots els plans que facin i els podem acompanyar i valorar i aportar. I, si cal, segur que podem millorar-los si és la voluntat.

Jo sí que volia fer un comentari al diputat Fernández. Qui té una posició complicada no som els grups de l'oposició; és el Govern, que presenta uns pressupostos sense haver lligat una majoria. Perquè, ho recordo, consellera, els diners no es perden perquè encara no els tenen, perquè, en el tràmit parlamentari de la democràcia, un govern presenta una autorització de despesa i són els diputats els que han de tenir la majoria. Per tant, aquests diners no els tenen perquè encara no han lligat una majoria. I crec que seria una actitud d'humilitat que ajudaria si ho plantegessin com toca, que és que vostès s'han tirat a la piscina, segurament pel menyspreu que a vegades poden tenir alguns grups, però no han lligat una majoria, i aquesta majoria, amb un govern de trenta-tres, l'han de lligar.

I aleshores no és que es perdin uns diners, és que encara no els tenen. El que estan perdent vostès és un govern, són uns mesos de govern i de lideratge polític per la incapacitat de poder lligar una majoria que aprovi aquests pressupostos. I tenen molts

grups parlamentaris a la seva disposició. Nosaltres estem molt agraïts de que comptin amb nosaltres, però per comptar amb nosaltres saben quines són les condicions. I el que no entenem ni arribem a entendre ni a albirar és quins són els interessos que hi han darrere d'un projecte que representa el pitjor del futur per a Catalunya.

I en la cultura, si tenim una visió de quin model de Catalunya tenim, el paper cultural, aquest no passa per aquest projecte del major casino d'Europa. Ho dic també perquè han d'anar amb compte en com plantegen les coses. Vostès són govern, i el Govern fa propostes, però no té els diners fins que aconseguix una habilitació i una autorització i una majoria de vots. Hi estan a temps.

I, miri, vostè abans parlava de l'impost de successions, que estic molt d'acord amb que significaria la pèrdua, però és que autoritzar el pla urbanístic del Hard Rock implicaria automàticament una pèrdua de com a mínim 130 milions –130 milions–, que si li posa una catifa vermella als casinos perquè pugui ser viable un projecte que és ruïnós, si no, i que, per exemple, té 130 milions que anirien molt bé en el món de la cultura. Vull dir, no cal que ho digui, segur que vostè ja sabia on gastar-los.

Per tant, home, jo li agafo aquest exemple. Hi estic molt d'acord, però hi han coses en els jocs de cartes que..., no es poden amagar cartes sota la màniga, perquè és que el que està per explicar és quin interès hi ha darrere d'aquest projecte i per què no es donen..., per fi, per bloquejar-lo definitivament i poder autoritzar i poder trobar aquesta majoria en la que nosaltres estem disposats a col·laborar per millorar uns pressupostos, però que ara mateix no es donen les condicions.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula el Grup de Ciutadans.

Anna Grau Arias

No, simplement per tornar a preguntar: quant s'han gastat amb l'Això *no és Suècia*? Quant s'han gastat i quant es gastaran en Plataforma per la Llengua?

La presidenta

Bé, ara té la resposta, consellera. Disposa d'un màxim de quinze minuts per donar resposta a tots els grups parlamentaris.

Gràcies.

Juli Fernàndez Olivares

Ho farem tradició, presidenta. Quan no em doni la paraula, parlo. D'acord? (*Rialles.*)

La presidenta

Reitero les disculpes. Té la paraula el portaveu del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Juli Fernàndez Olivares

Només faltaria. Consellera, jo voldria tornar a reiterar que aquests pressupostos són uns pressupostos que mai abans havíem tingut. Aquesta proposta de pressupostos, si el senyor Bàrcena ho prefereix així, és una proposta de pressupostos que mai abans havíem tingut i que depèn de nosaltres, de nosaltres i de la resta de diputats i diputades del Parlament, fer-lo realitat; fer-lo realitat, si volen, fins i tot de manera millorada, senyor Bàrcena. Però depèn de vostès que això sigui veritat. «Vostès», vull dir vostès i Junts i la CUP, que això sigui veritat o no.

Per tant, aquí nosaltres expliquem una proposta de pressupostos que pot ser realitat d'aquí a un mes i que podem disposar de tots aquests recursos. Que en l'àmbit de la cultura són molts més que mai abans –molts més que mai abans. Mai abans l'ICEC havia tingut 115 milions d'euros de pressupost. Mai abans hi havia hagut una línia de suport als equipaments locals. Mai abans hi havia hagut un pressupost de la Secretaria de Política Lingüística tan gran. Mai abans havia passat això. I em sap greu, eh?, senyor Ten, però quan vostès governaven no passava. Quan vostè estava

al Departament de Cultura de director de Serveis Territorials de Girona, l'any 2016, no passava. I no passa res, només és acceptar aquella realitat.

I mai abans..., perquè vostè deia... Mai abans en la democràcia recuperada Esquerra Republicana de Catalunya havia tingut la capacitat de tenir la presidència de la Generalitat i el Departament de Cultura. Per tant, hi ha coses que comencen a passar que abans no havien passat perquè mai abans s'havia donat aquesta situació. Jo el que els hi voldria transmetre..., i torno a reiterar que entenc la dificultat, des del punt de vista sectorial, de posicionar-se en contra d'uns pressupostos com aquests. Si és que és normal que sigui complicat per a vostès posicionar-se en contra d'uns pressupostos com aquests, és totalment lògic, perquè si sempre hi ha hagut, com a màxim, a la línia de suport a les associacions culturals de cultura popular, una mica més de 7 milions d'euros i ara n'hi ha 14, jo ja ho entenc, que és difícil posicionar-se davant d'això. I es pot anar explicant, eh?, que l'associacionisme cultural... Clar, és que és molt important. Mirin, és importantíssim. És tan important que en tres anys s'ha gairebé doblat el pressupost dedicat a les entitats de cultura popular: de 7 a 14. Paraules..., estan bé les paraules, són maques. I està bé que fem projectes i propostes i fixem objectius polítics, però després el que s'ha de fer és posar-hi els diners. I els diners hi són. I segur que n'hi poden haver més. I segur que com que som inconformistes, com hem fet respecte als de l'any passat i com hem fet als de l'any anterior, seguiran incrementant els pressupostos. Però els hi reitero: entenc que la secció pressupostària de Cultura per a vostès sigui complicada i, per tant, hagin de fer, doncs, aquestes piruetes i giragonses amb altres qüestions.

Permetin-me una última reflexió. Senyor Ten, i aquesta li dic amb..., segur que no ho ha fet amb la voluntat, però no me'n puc estar de dir-ho. Vostè ha parlat d'on ha quedat l'U d'Octubre, en la compareixença d'una consellera que d'aquí un mes té un judici per l'U d'Octubre. Segur que no ho ha fet així, però crec que no era la millor qüestió per plantejar en una comissió de pressupostos a la consellera Garriga. Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Ara ja sí que té la paraula la consellera Natàlia Garriga.

La consellera de Cultura

Bé, moltes gràcies. Moltes gràcies a tots, diputats i diputades. A veure, Catalunya, efectivament, necessita uns pressupostos, diputada Garcia. I ho necessita tothom, eh?, la cultura, el nostre sector, els nostres artistes. De fet, l'altre dia vaig anar a l'estrena –i normalment no vaig tant a les estrenes, sinó a altres llocs– dels Watson, al TNC. I la directora, la Carme Portaceli, em diu, «Veus que hi ha divuit actors i actrius sobre l'escenari? Doncs, fa molt de temps que això no passava.» Fa molt de temps que això no passava perquè no teníem recursos per posar divuit actors a sobre de l'escenari. I això no passa només al Teatre Nacional de Catalunya. En aquests moments –i això ho puc explicar perquè el TNC, doncs, el tenim més a prop i...– el que s'està incrementant és els recursos a tot arreu i per a tothom.

I quan vam poder baixar a saludar els artistes, els actors i les actrius, alguns que no us diré qui són, però ja ho podeu pensar, em diuen: «És que estem farts de fer monòlegs.» Doncs, és que és això. Crec el que hem aconseguit amb aquest temps és revertir aquesta situació. I en dos anys, tres anys, comencem a tenir unes produccions d'un nivell –que ja ho eren–..., però molt alts, amb molts actors i moltes actrius, més ben retribuïts, que ens ajuden, doncs, a no tenir la precarietat laboral que teníem fins aquest moment. I és evident que això és el que volem per al nostre país, no només per al teatre, sinó per a tots, absolutament tots els àmbits.

Us ho he explicat d'aquesta manera perquè crec que il·lustra molt bé el que està passant a tot el país i en tots els àmbits. En tota la part d'educació no m'hi posaré,

ja parlarem amb el departament, però és una..., ens queda lluny en aquests moments, però més a prop amb aquest programa. Per tant, jo crec que en el programa sí que podem incidir molt més i treballar més conjuntament per aquests ensenyaments artístics en global.

Diputat Ten, jo crec que hi ha una cosa que confonem: que els pressupostos siguin expansius no dona menys valor a l'increment. En realitat, quan tu no tens uns pressupostos expansius..., jo que, a la vida, com que porto tants anys a l'Administració de la Generalitat, he passat cinc anys al Departament d'Economia, el Govern tria on posa els recursos. D'acord? I aquests pressupostos expansius... Per tant, el fet de que triï ara i en aquests moments que hi hagi un increment del 19 per cent del pressupost del Departament de Cultura, quan la mitjana d'increments és del 6, 7, que seria el que habitualment haguéssim tingut si no hi hagués hagut una aposta del Govern per aquests pressupostos..., en un moment en què els pressupostos no són expansius també es pot fer una tria, i més en un departament tan petit com aquest, que un percentatge són molt pocs recursos i es noten molt.

Per tant, no posem d'excusa que quan no hi han recursos o quan no són expansius, no es pot fer res, i quan són expansius és molt senzill. No, no... Perquè Cultura en aquest Govern i aquesta proposta de pressupostos tingui aquest 19 per cent, hi ha altres departaments que han tingut menys. I això és una tria. I és una tria d'aquest Govern, que ha triat cultura. I jo crec que això ho hem de posar en valor, i és molt important.

Li donaré xifres: de l'audiovisual en català, l'any 2023, l'any passat vam executar 32,6 milions d'euros, en català. Aquest any, la previsió de 2024 és de 33,6 milions –la previsió. En tot això hem de tenir en compte que hi ha recursos que ens venen de fora, que és el *fondillo*, i altres, d'anàlisi de guions, que venen amb relació al que tu t'has gastat l'any anterior i, per tant, l'execució, i la posen d'acord amb els altres territoris que tenen altres llengües oficials, i aleshores ens venen altres recursos que sumarem a aquests recursos.

En la Mancomunitat Cultural, de fet, hi creiem tant que la vam ampliar. La vam ampliar amb més actors dels que hi havia i, per tant, la seguim reunint, ens seguim trobant, li donem..., estem fent que els grups funcionin, que tampoc és que funcionessin amb gaire lleugeresa i, per tant, ara estan funcionant. Hem tret una eina jo crec que celebrada per tothom, que és que a partir d'ara tots els ajuts a cultura es poden veure en un únic espai web, i això ho hem fet amb aquesta Mancomunitat Cultural entre tots plegats, perquè tothom pugui accedir només a aquesta eina per accedir a tots els ajuts i els visualitza absolutament tots. Per tant, la Mancomunitat Cultural, i tant! Nosaltres li donem molta importància.

Els plans d'impuls..., és que, clar, jo crec que és fàcil dir: «Escolti, miri, vuit són pocs», o «dotze són pocs.» I miri, «quatre, menys». Però, clar, què vol dir pocs o molts? En realitat, els plans d'impuls els coordinem amb el sector i ens posem d'acord amb el sector, en què és el que volen. Establim quines mesures vol cada un dels sectors, cada un dels agents, i, per tant, establim uns imports i unes mesures que s'han de fer que tenen un cost determinat. Això és poc? És molt? No ho sé, però és que ho hem fet coordinadament amb cada un dels sectors. Hem fet una... La setmana passada, vam sortir conjuntament amb els tres sectors a explicar els tres plans d'impuls. Vol dir que, no sé si pocs o molts, però ells els consideren suficients, perquè estaven allà aplaudint-los. Per tant, és que no ho sé..., el poc i el molt és molt..., clar, és que és fàcil i difícil de dir alhora.

Nosaltres executem. El que tenim aquest departament és que tenim una execució altíssima. De fet, l'any 2023 vam executar un 96,75 per cent del pressupost. I no són execucions fàcils, eh? Vull dir que... Però tenim una gent treballant en tot el *back office* que fa una feina esplèndida, una direcció de serveis al servei de la Secretaria

General, però l'OSIC i una part de l'ICEC, de gent que està gestionant molt i molt bé, perquè el que volem és que allò que nosaltres acabem tenint com a pressupost re-verteixi, que no ens quedi ni un euro a nosaltres. I li asseguro que executar un 96,75 per cent del pressupost és molt difícil –i l'hi asseguro. Vull dir que pot anar mirant en altres espais.

El pla estratègic de l'Institut Ramon Llull el podem explicar algun dia. De fet, l'hem d'acabar de consensuar i l'hem de tancar nosaltres, però a partir d'aquí el podem explicar. Fins i tot podem fer una compareixença, si cal. Com veig el director i em va dient que sí..., o sigui, que cap problema.

D'acord. Amb relació a VOX, nosaltres creiem el contrari. Realment el que cal és invertir, absolutament invertir a tot arreu, perquè és més que necessari en tots els sentits.

Ciudadans. Dos. Diputada Grau. A *Això no és Suècia* vam fer una aportació d'1 milió i mig d'euros; és a dir, una línia nova que va sortir l'any 2022, en la que subvencionem fins a 1 milió i mig d'euros quatre sèries en versió original catalana. És una línia nova. D'aquesta línia va sortir *Això no és Suècia*. N'estem especialment satisfets, d'*Això no és Suècia*. A part de la qualitat, de que és un... (*Veus de fons.*) No. En donem quatre. Sí, sí, sí, sí. Perdó, potser no m'he explicat bé. La línia és fins a quatre sèries i a cada una d'elles li donem 1 milió i mig d'euros. D'acord? Aleshores, en el cas d'*Això no és Suècia*, n'estem especialment satisfets perquè, a més a més, portava coproduccions amb moltíssimes televisions europees. Per tant, a què ens ajuda, això? Que tenir una sèrie d'aquest nivell en què ja ens arriba coproduïda amb altres televisions vol dir que es veurà fàcilment a tots aquests espais i es veurà en la nostra llengua, que és el que realment volem, que és normalitzar la llengua. Per tant, aquest cas d'*Això no és Suècia*..., i esperem que es vagi repetint en totes les altres. Però és la primera que ha sortit i, per tant, n'estem especialment satisfets.

A la Plataforma per la Llengua li donem 135.000 euros, que bàsicament va al Saló Saga, que és el de videojocs, que es fa crec que a la Farga de l'Hospitalet, com a mínim aquests dos últims anys. I el nostre ajut a la plataforma va des de 135.000 euros i per a aquest espai.

Diputat Bárcena, realment..., sí, efectivament; no, no, clar, no el tenim el pressupost, perquè s'ha d'aprovar aquest pressupost, però sí que hi ha un crèdit. Vull dir, és un moment en què hi ha un pressupost expansiu i, per tant, hi ha el crèdit per fer-lo. És evident que si el Parlament de Catalunya no ens l'autoritza, nosaltres, Departament de Cultura, anirem amb pressupost prorrogat i, per tant, podrem fer una despesa idèntica a la de l'any passat, que són 89 milions d'euros menys del que us proposem en aquesta proposta de pressupost. Aquesta és l'explicació. Jo crec que aquesta és la que calia.

Jo la veritat és que no he sabut veure i crec que no hi és el projecte de Hard Rock en aquest pressupost. No hi ha diners assignats en aquest projecte de pressupost. I torno a dir el mateix que deïem abans i que deïa el diputat Fernández: estem a la seva disposició per parlar del que calgui i per modificar el que calgui.

Bé, és una proposta de pressupostos que mai abans hem tingut i, per tant, jo crec que, diputats i diputades, depèn de nosaltres que aquesta proposta sigui una realitat. És una proposta per a la cultura, és una proposta per al sector i és una proposta per a tots els nostres artistes que tant necessiten. Ho deixem aquí.

Moltes gràcies a tots.

La presidenta

Moltes gràcies per la seva visita, consellera.

Donem per concloua aquesta comissió.

S'aixeca la sessió a les sis de la tarda i cinc minuts.